MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ÅRSBERÄTTELSENUMMER

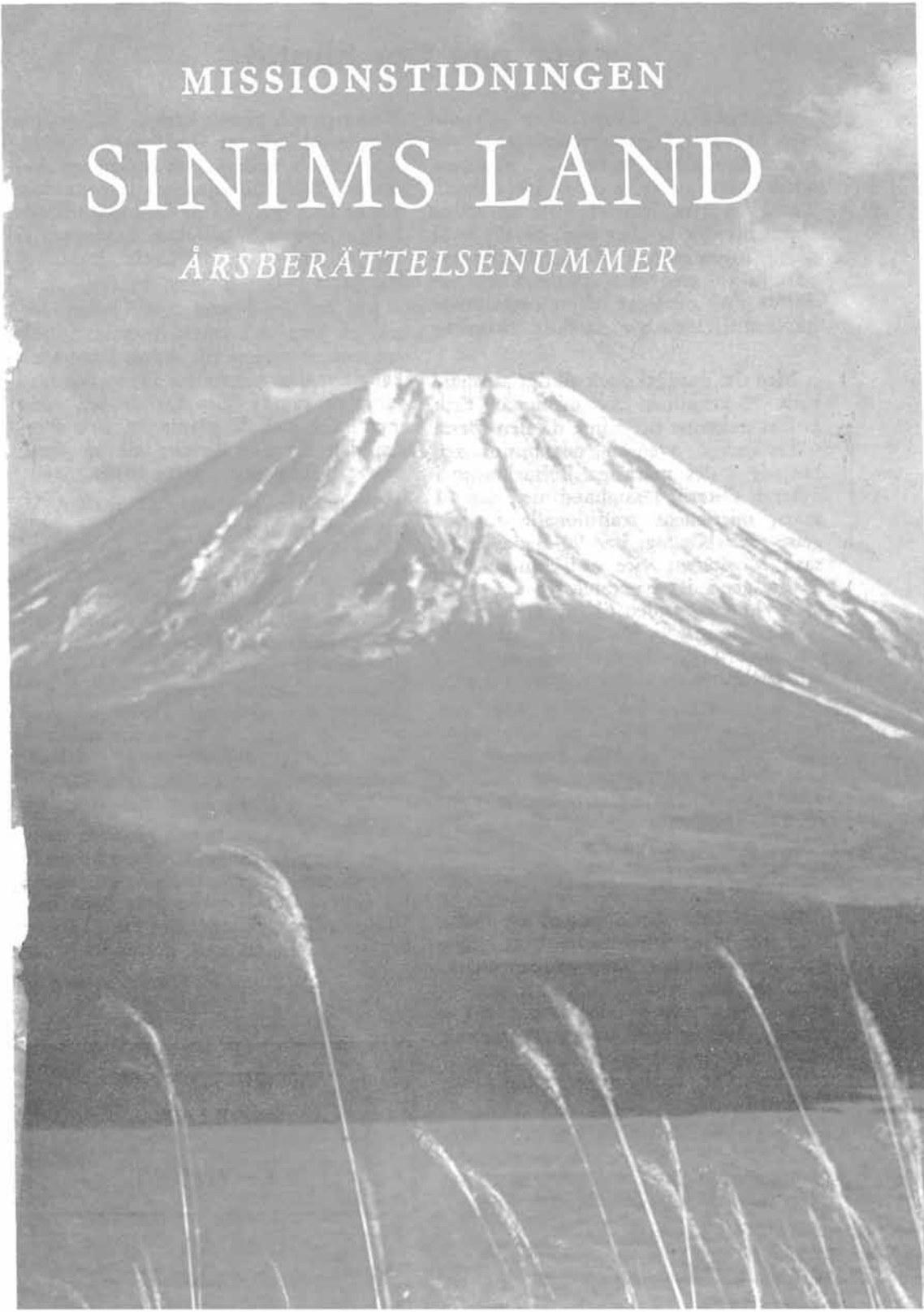

Låt oss fira högtid

Människans livslängd ökar och numer har vi många nittioåringar i vår gemenskap. Även samfund och missionssällskap börjar att "komma upp i åren". Det firas ofta jubiléer, inte så sällan jämnt hundra år eller mer. Nittio år är därför ingen märklig ålder. SMKJ:s styrelse är väl medveten om detta och har därför inte planerat något omfattande jubileumsfirande med särskild insamling etc.

Men det upplevs dock riktigt att markera 90-årsminnet av missionär Erik Folkes ankomst till Kina, då den första självständiga svenska missionsinsatsen började i det märkliga kulturlandet i Fjärran Östern. I samband med den 14 mars, missionens traditionella tacksägelse- och böndag, har 90-årsdagen firats. Missionens vice ordförande, Erik Malm, ger i detta nummer en återblick. Och vid årshögtiden liksom under sommarveckan vill vi, för att använda psalmistens ord, inte förgäta vad gott Herren har gjort — under de nittio åren.

Låt oss därför fira högtid! Men inte genom att hylla 90-åringen eller upphöja missionens vördade grundare och alla trofasta missionärer, som tillsammans med honom och efter honom varit Herrens vittnen i Fjärran Östern. Ty icke genom någon människas styrka eller kraft skedde det som skedde, utan genom Guds Ande.

Låt oss fira högtid genom att tacka Gud för hans förtroende, hans stora nåd och trofasthet, hans villiga tjänare, som han fått bruka. Tacka för missionens trogna vänner och understödjare, som år efter år burit missionärerna och missionsarbetet genom förböns- och offertjänst. Och tacka för alla som blivit frälsta.

Låt oss fira högtid i bot och i bön om förlåtelse. När vi tänker tillbaka påminns vi om ord och gärningar som var "hö och strå" därför att det inte blev sagt och gjort i kärlek. Sådant som blev orsak till att Guds namn smädades och att medmänniskor sårades, skadades. "Sänd ditt ljus och din sanning; må de leda mig, må de föra mig till ditt heliga berg och till dina boningar, så att jag får gå in till Guds altare . . ." Ps. 43: 3

Låt oss fira högtid med blicken riktad på Jesus och riktad framåt. Se fälten som är mogna till skörd. Lyssna till kallelsen från missionens Herre och med villighet svara: "Se, här är jag, sänd mig!" Gå in i de gärningar, som Herren dag för dag bereder. Se på Jesus, som går före med segerns baner.

Situationen förändras så snabbt. Vi vet inte hur Herren under kommande dagar tänker gruppera sina styrkor. Han frågar inte mycket efter kyrkor och samfund och missionssällskap och dess framgång. Han vill bruka sin församling på jorden att förmedla sin salighet till alla folk och stammar, som Han försonat och vunnit genom sin död och uppståndelse. Och nu liksom på Jesu tid gäller lagen: "Om vetekornet icke faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt." Joh. 12: 24

Vi sänder en varm och tillgiven hälsning till missionens alla medarbetare och vänner. Ni gratuleras, vi gratuleras för att vi är Guds utvalda barn och "konungsliga präster", som får gå i frid och tjäna Herren med glädje!

Eskil Olofsson

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

Nr 4 — April 1977

Tidens flykt och hjärtats tillflykt

Svenska Missionen i Kina och Japans 90:e verksamhetsår

"Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte. Förrän bergen blevo till och du frambragte jorden och världen, ja, från evighet till evighet är du, o Gud. — Lär oss betänka, huru få våra dagar äro, för att vi må undfå visa hjärtan. — Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr. — Och Herrens, vår Guds, ljuvlighet komme över oss. Må du främja för oss våra händers verk." (Ps. 90)

Tidens flykt! I den nittionde psalmen påminner psalmisten om hur få våra dagar är. Och vi blir själva dagligen påminda om att tiden går fort, att tiden är kort. Nog borde vi ha visa hjärtan och vara väl förberedda när vårt livs arbetsvecka är slut.

Att SMKJ går att fira sitt nittionde årsmöte är en ny påminnelse om tidens flykt. Våra fäder, som såg den himmelska synen och drog åstad i tro i slutet av förra seklet, är borta nu. Är hemma och njuter Guds sabbatsvila. Släkten följa släktens gång. Tänk om de inte varit hörsamma, inte hade gått — hur hade det då gått?

Men den korta tiden kan fyllas av evighet. En enda flyende dag kan få avgörande betydelse för en människa och genom henne för många andra, för bygden, för landet, för världen. En dag då Gud talar, välsignar, sänder . . . En dag av nåd. En ljuvlig dag. "Mätta oss med din nåd när morgonen gryr. — Herrens, vår Guds, ljuvlighet komme över oss. Må du främja för oss våra händers verk."

Gud har varit vår tillflykt från släkte till släkte. Har varit vår tillflykt ännu ett verksamhetsår. Ett år mättat av nåd. Men också ibland ett nödens år, då vi likt psalmisten bad att Herren skulle vända åter, bad om glädje efter sorgebud. I både glädje och sorg hade vi en tillflykt hos Gud.

Vi har sett synen av den stora skörden. Upplevt att arbetarna var alldeles för få och resurserna i övrigt alltför begränsade. Men missionens Herre tog de få och det lilla i sin hand, välsignade och gav befallning att välsignelsen skulle föras vidare. I Sverige genom vårt hemarbete. I Kina genom kristna radioprogram och på andra vägar. Och i Japan genom olika kanaler, som närmare framgår av årsberättelsen från fältet.

Verksamheten i hemlandet

Styrelsen

har under året haft tre sammanträden. Presidium: Nils Heurlin, ordf., Erik Malm, v. ordf., Arthur Nikolausson, kassaförv., Eskil Olofsson, protokollsekr. Förutom dessa har Gerhard Bölling och Lisa Lundberg samt Selfrid Ershammar och Bengt Malm som adjungerade utgjort arbetsutskott, vilket också sammanträtt tre gånger.

Ombud

Under verksamhetsåret har följande ombud fått lämna tjänsten och gå in i Guds sabbatsvila: Hilda Andersson, Torsås, Bror Gustafsson, Uppsala, Ida Hedberg, Skellefteå, Gunnar Jansson, Nora och Astrid Nordström, Göteborg. Med tacksamhet lyser vi frid över deras minne. Hans Jursta, Malmö, har på grund av tjänst på olika orter avsagt sig uppdraget.

Missionärer

Martin Bergling fick efter ett par månaders sjukhusvistelse hembud den 25 april i en ålder av 72 år. Saknaden efter den solige och uppoffrande vännen/medarbetaren är stor. *Birgit Bergling,* som upplevde Guds kallelse att fortsätta och avsluta den avbrutna missionärsperioden, utreste den 19 jan. 1977 till Japan. *Kerstin och Bo Dellming* med sina tre barn har efter semester och för hemarbetet värdefull kontaktverksamhet den 3 mars 1977 åter-

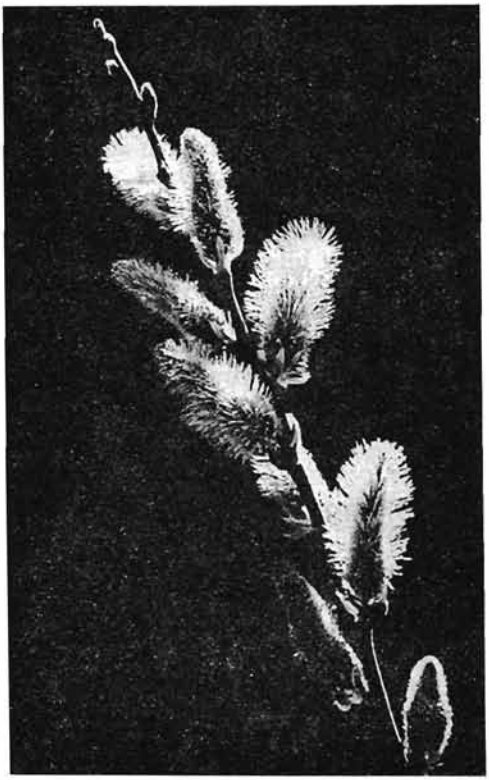

vänt till uppgifterna på fältet. *Gunborg Karlsson*, som är verksam i diakonalt arbete, har lämnat den aktiva tjänsten i missionen men står med i verksamheten som stödjande missionsvän. *Astrid Löfgren* och *Ingrid och Erik Malm* har trots uppnådd pensionsålder utfört värdefull tjänst genom mötesverksamhet, arbete på expeditionen etc.

SMKJ:s *äldre missionärer* utgör trots kroppslig svaghet ett starkt bärarlag i förbönens tjänst.

Till *Lärarinnornas Missionsförening*, som i likhet med tidigare år lämnat anslag till Kerstin Dellmings underhåll, uttalas missionens tack.

Behovet av nya missionärer är fortfarande stort och utgör ett angeläget böneämne.

Representanter för SMKJ

i Svenska Missionsrådet och Svenska Japankommittén: Eskil Olofsson med Erik Malm som suppleant; i styrelsen för Axel och Hanna Lindmarks Pensionsstiftelse: Arthur Nikolausson; i Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd: Lisa Lundberg med Ingrid Malm som suppleant.

Mötesverksamhet — missionshögtider

Missionen står i tacksamhetsskuld till dem som gjort mötesresor, dem som berett väg och öppnat dörrar, dem som lyssnat och tagit emot — och gett ut genom förbön och gåvor. Ett särskilt tack riktas till ombud och kretsledare, vars insatser inte nog kan värderas.

Också under det gångna året har det firats många högtider till glädje och inspiration. Bland dessa väljer vi att nämna några få, som mera direkt anordnats av missionens centrala ledning.

Den 89:e årshögtiden firades den 26—28 maj i Betlehemskyrkan i Stockholm och på Missionshemmet i Duvbo. Vid årsmötet återvaldes revisorerna Bengt Granath och Gunnar Rydevik samt revisorssuppleanterna Tord Ershammar och Gösta Lindqvist. Förutom Birgit Bergling, familjen Dellming och övriga missionärer medverkade docent Kurt Bergling och rektor Sigfrid Hoas som talare och Barbro Bergling och Staffan Sandlund som sångare. Och "tonen från himlen" nådde fram till många.

Bibel- och missionsdagar den 7—12 juli med mottot "Driven av kärlek" hölls på Hallands folkhögskola i den underbart vackra jämtländska fjällvärlden. Rektor Lage Eklövs bibelstudier om Guds kärlek utgjorde "ryggraden" i programmet. En kärlek som kommer oss till mötes, som utgjuts och som blir drivkraften till tjänst, till mission. De 125 deltagarna gjorde "utfärder" till Kina och Japan och vandrade pilgrimsstigar och fjälleder — men också fram till offerskålen med tackoffer.

Missionsdagarna på Bökebäcksgården den 21—22 augusti med sol över vacker skånebygd fick en fin rubrik genom sjökapten Anders Thores inledningsmaning: "Se på Jesus!" Under den kunde predikan, vittnesbörd och hälsningar av Birgit Bergling, Bo Dellming och Hanna och Selfrid Ershammar samlas. Och när synerna försvann var Jesus kvar.

Karlstad — solstaden och kaffestaden — blev styrelsens sammanträdesplats den 25—26 september, då Birgit Bergling och styrelseledamöter också predikade Guds ord och aktualiserade missionsuppdraget vid gudstjänster och

samlingar i kyrkor och församlingshem i Karlstad med omnejd. Missionens ombud May-Britt Gustavsson och Lilian Nihlman hade berett rum och tog emot och sörjde för oss på ett generöst sätt.

Missionens höstofferdag firades den 14 november eller dagarna däromkring och blev en tjänstens dag, då många runt om i landet med villighet lade sina "kornbröd och fiskar" i Jesu händer. Vid offerhögtiden i Stockholm i samband med kyrkkaffe i Maria Magdalena församlingssalar berättade Birgit Bergling om den korta men händelserika sista perioden i Japan. Kerstin Dellmings glimtar från missionsarbetet i Mishima mynnade ut i ett personligt vittnesbörd om "lovets offer, det är en frukt av läppar som prisa Herrens namn" som det största, det viktigaste offret inför Gud. Barbro Bergling sjöng till Herrens ära och till uppbyggelse för alla.

Avskedsmöte för utresande missionärer hölls den 16 januari i "Maria", då många vänner samlades kring Birgit Bergling och familjen Dellming. Även om det fanns vemod inför skilsmässan, var det tacksamheten och lovsången som bröt igenom med tanke på förstärkningen av missionärskåren på fältet. Den innebär ökade möjligheter att nå längre ut med evangelium. Våra sändebud vittnade om hur Gud mött dem med en förnyad kallelse till tjänst i Japan. Och att de ville vara i Herrens hand som leret i krukmakarens.

SMKJ:s tacksägelse- och böndag den 14 mars fick denna gång en särskild högtidsprägel. Missionens 90-årsdag firades på olika håll och på olika dagar allteftersom det passade in i lokala program. — "Hemma i Duvbo" inleddes högtiden den 13 mars med högmässa i kyrkan. Efter kyrkkaffe på Misssionshemmet följde en minnes-, tacksägelse och missionsstund med flera minnesbilder från gången tid och rapporter om missionens nu-läge. Att lyssna till 94-åriga Estrid Sjöströms vittnesbörd blev en särskild påminnelse om Guds uppehållande nåd.

"Sparven har funnit ett hus . . ."

För den stora generositet som visats SMKJ i samband med missionshögtider och symöten och i samband med årshögtiden uttalas ett varmt tack till S:ta Maria Magdalena församling med kyrkoherde O. Gnospelius och klockare H. Wallmark i spetsen och till Betlehemskyrkans Missionsförening och dess pastor Kurt Mossberg.

Missionshemmet

är en stor tillgång för missionen. Ett trivsamt hem för dem som har bostad med adress Duvkullavägen 10 och en uppskattad mötesplats för missionsvänner vid olika högtider. Genom att komplettera ett av rummen med köksinredning och -utrustning kunde en rymlig och ändamålsenlig bostad beredas familjen Dellming under hemmavistelsen samtidigt som husets värde ökade. Trots uppnådd pensionsålder kvarstår Lisa Lundberg i sin krävande tjänst som husmor — en trohet och villighet som uppskattas mycket. Erik Malm är v. värd för fastigheterna.

Missionstidningen Sinims Land

har redigerats av missionssekreteraren och utkommit i sin 81:a årgång med 12 nummer, varav ett dubbelnummer under sommaren. Upplaga: 2.800—3.000 ex. "Bön med tacksä-

Nyfödd vår

När Gud Fader, allsmäktig och
helig, fram över jorden går,
timar uppståndelsens under
på nytt varje nyfödd vår.

Bländande jungfruren stiger
ur mullen en snödroppstuva.
De små klockorna ringer i
vinden, spröda och ljuva.

I jublande drillar virvlar
en grå liten boll i det blå,
och hjärtat lyssnar i andakt
till en, som kan sjunga så.

Gode Gud Fader allsmäktig,
Du säger ett ord, och det blir,
lär tigande hjärtan sjunga,
giv renhet, vårligt skir!

Sara Björkman

gelse" har sänts som bilaga till prenumeranterna. På grund av särskild motivering var prenumerationspriset oförändrat 15 kronor medan kostnaderna fortsatt att stiga. Det medförde ett betydande underskott, som dock — med tanke på tidningens stora betydelse som kontakt- och informationsorgan — måste anses försvarligt. Ett varmt tack riktas till missionärerna och övriga medverkande i tidningen och till prenumerantsamlarna för värdefull hjälp med dess spridning. Vi tackar Ljungbergs Boktryckeri för gott samarbete. Ett särskilt tack till faktor Rolf Söderås, som nu uppnått pensionsåldern.

Missionsexpeditionen

Förutom missionssekreteraren och fru Vera Rahm har Erik Malm tidvis och Astrid Löfgren som sjukvikarie tjänstgjort på expeditionen. Den goda personliga kontakten med missionärer och missionsvänner har berikat arbetet och givit anledning till många tacksägelse- och böneämnen.

Evangelium till Kina

Mer än någonsin har Kina stått i världens blickpunkt bl. a. på grund av ledarskiftet och de stora jordbävningskatastroferna, som inträffade under 1976. Det har ytterligare manat till uthållig förbön. Genom ekonomiskt stöd till Norea Radio för sändning av kristna radioprogram till Kina och genom anslag till litteraturarbete och till den nyligen startade teologiska högskolan i Hongkong för utbildning av kineser är SMKJ direkt och indirekt med och räcker livets ord till Kinas folk.

Missionens ekonomi

Som framgår av efterföljande redogörelse visar gåvokontot en mindre ökning jämfört med 1975. Eftersom 1976 års belopp för testamentsmedel var ovanligt lågt, innebär det att missionen fått så mycket mer i vanliga gåvor i stället. Sedan årets kostnader genom gåvor och ränteinkomster blivit täckta har det blivit möjligt att avsätta dels 25.000 kronor för kommande byggnationer i Japan och dels 25.000 kronor för pensioner, varigenom det genom inflationen urholkade värdet av pensionsfondens medel återställts.

*

ÅRSBERÄTTELSE

"Må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, på honom, som i stället för att taga den glädje, som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet och som nu sitter på högra sidan om Guds tron." Hebr. 12: 2.

"Se på Jesus." Vilket härligt tema och ledmotiv för skaran av arbetare härute i Japan, för att inte tala om alla kristna. Se på Jesus! Det är hans verk, det är genom honom förlossningen kommer. Han föder på nytt, han frälsar och renar, ja, han är trons hövding och fullkomnare, som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till tro på honom. — Med följande rapport lämnar vi det gångna året och fäster våra ögon på honom också inför det kommande verksamhetsåret.

Medarbetare

1. *Missionärer*

Ingrid Aspberg har bott i Ohito och arbetar där liksom på andra platser med predikotjänst, kvinnogrupper m. m.

Birgit och Örjan Aronsson har bott i Mishima och flyttade den 1 mars 1977 till Nu-

---

Vi kan inte räkna upp alla bevis på Guds godhet. Men vi vill tillsammans tacka för allt. Tacka för att Herren varit vår tillflykt, för att han förlåtit våra synder, helat våra brister, mättat oss med sin nåd och främjat våra händers verk.

STYRELSEN
gm *Eskil Olofsson*

mazu. Förutom i Mishima har de arbetat i Atsugi och Nirayama.

Birgit Bergling återkom efter ett knappt år i Sverige till Japan den 20 januari 1977 och bor i missionärsbostaden i Mishima.

Familjen Kerstin och Bo Dellming återkom den 4 mars 1977 och bor nu liksom den förra perioden i Mishima missionärsbostad.

2. *Pastorer, evangelister m. fl.*

Yasumasa Takanashi är pastor i Ohito församling. Utöver detta har han ansvar för synoden såsom organisation med de olika uppgifter det för med sig. Pastor Mita slutade av personliga skäl sin tjänst i Fujinomiya församling den 8 maj 1976.

Chiba och hans fru Toshiko har sedan den 1 oktober 1976 arbetat framförallt i Fujinomiya men också i Atsugi och Nirayama. Chiba san beräknas bli avskild som pastor den 24 april 1977.

Fujita san med fru Yasue har under året tjänat i Numazu församling. I oktober flyttade de till Mishima. I mars 1977 avslutade han sina grundläggande studier, som knutit honom till Numazu stad.

Ooishi Michio har avslutat första året vid teol. seminariet i Kobe och hans fästmö Shibamoto Kumiko har avslutat sin evangelistutbildning där. De planerar att ingå äktenskap den 3 april varefter de bosätter sig i Kobe tills hans studier avslutats. Under ferier praktiserar de i församlingsarbetet.

Församlingarna

1. *Ekonomi*

Utvecklingen mot ekonomisk självständighet har fortgått och trots fortsatt inflation samt löne- och kostnadsökningar har man kommit närmare målet. Förutom tidigare beslutade åtgärder har nu alla kostnader för försäkringar, resor för japanska medarbetare m. m. övertagits. Renovering av pastorsbostaden i Fujinomiya bekostades till 60 % av församlingen, vilket är en strålande prestation. Från oktober 1976 lämnar församlingarna ekonomiskt bidrag till evangelisationsarbetet på nya platser samt från nyåret 1977 till radiomissionen. Pensionsfonden övertogs i december 1976 och finansieras i fortsättningen av de japanska församlingarna gemensamt.

2. *Byggnationer m. m.*

Den 18 maj 1976 påbörjades den sedan lång tid planerade byggnationen av pastorsbostaden i Mishima och drygt tre månader senare stod den klar för invigning och inflyttning. Även om den nu inte den allra första tiden kan utnyttjas till fullo, p. g. a. brist på arbetare, så ser vi det som en Guds välsignelse att arbetet

Forts. på sid. 58

Kumiko Shibamoto och Michio Ooishi, som firade bröllop den 3 april. Gud välsigne dem — till välsignelse!

REDOGÖRELSE

för Svenska Missionen i Kina och Japans ekonomi år 1976

INTÄKTER

Gåvomedel:		
missionen i allmänhet	508.956: 90	
särskilda ändamål	8.555: —	517.511: 90
Räntor och utdelningar		34.781: 87
	Kronor	552.293: 77

KOSTNADER

Missionsarbetet i Japan, missionärernas underhåll och hemresor samt div. kostnader		283.935: 80	
Bidrag till Norea Radio för sändningar till Kina	15.000: —		
D:o till litteraturarbete	2.267: —	17.267: —	301.202: 80
Hemarbetet, hyror, försäkringsavgifter och allmänna omkostnader			121.498: 82
Missionshemmet:			
nettokostnad för rörelsen		19.365: 03	
fastigheterna: skatter, försäkringsavgifter och reparationer		25.039: 85	44.404: 88
Pensioner			20.148: —
Missionstidningen Sinims Land			11.271: 40
Räntor å fonder			445: 14
Avsatt för:			
byggnationer i Japan		25.000: —	
pensioner		25.000: —	50.000: —
Till disponibla medel			3.322: 73
		Kronor	552.293: 77

TILLGÅNGAR		1976-01-01		1976-12-31
Kassa, bank och postgiro		438.326: 95		487.004: 35
Värdehandlingar		142.978: —		150.300: —
Fastigheter i Duvbo, Sundbyberg:				
kvart. Pärlhönan nr 5 (tax.värde 205.000: —)	80.000: —		80.000: —	
kvart. Pärlhönan nr 6—9 (tax.värde 475.000: —)	28.000: —	108.000: —	28.000: —	108.000: —
Fastigheter i utlandet		1: —		1: —
Inventarier i Sverige		1: —		1: —
Inventarier i utlandet		1: —		1: —
Diverse personer		5.671: 73		6.653: 35
	Kronor	694.979: 68		751.960: 70

SKULDER OCH EGET KAPITAL		1976-01-01		1976-12-31
Källskattemedel		8.826: —		6.788: —
Förskottsbetalda prenumerationsavgifter		17.074: —		21.019: —
Diverse personer		29.262: —		48.568: 15
Missionsfonder:				
Elin Ax' testamente	87.110: 61		87.110: —	
A. C:s donation	1.000: —		1.000: —	
H. o. G. E:s minne	5.864: 08		5.894: 50	

Margit Erikssons minne	1.000: —		1.000: —	
A. Koskulls fond	2.000: —		2.000: —	
C. o. I. Lidhéns fond	19.700: —		19.700: —	
M. Lindéns stipendiekassa	2.296: 23		2.435: 26	
Missionshemmets inventariefond	4.571: 49		4.848: 29	
Maria Nilssons missionsfond	5.000: —		5.000: —	
Thilda Sandbergs testamente	12.987: 50		12.987: —	
Signe Stenstrands missionsfond	15.000: —		17.000: —	
G. o. A. Svenssons minne	2.000: —		2.000: —	
E. S:s livräntefond	5.000: —		5.000: —	
R. Wisborgs missionsfond	8.541: —	172.070: 91	8.541: —	174.516: 05
Reserverade medel:				
för pastorsbostad i Mishima	20.000: —		—: —	
för övriga byggnationer i Japan	25.000: —		50.000: —	
för missionärers ut- och hemresor	20.000: —		20.000: —	
för pensioner och allmänna missionsändamål	200.000: —	265.000: —	225.000: —	295.000: —
Disponibla medel		94.743: 77		98.066: 50
Kapital		108.003: —		108.003: —
	Kronor	694.979: 68		751.960: 70

Till tacksam hågkomst må nämnas, att i årets gåvomedelsbelopp ingår testamentsmedel efter följande avlidna missionsvänner:

Ruth Hanson, Eksjö	5.000: —
Agda Holst, Kristianstad	10.083: 35
Signe Stéen, Östersund (slutredovisning)	453: 45
Kronor	15.536: 80

I samband härmed vill styrelsen erinra om, att i testamente till förmån för SMKJ namnet Svenska Missionen i Kina och Japan fullständigt bör utskrivas.

Sundbyberg den 15 januari 1977

Nils Heurlin	*Arthur Nikolausson*	*Eskil Olofsson*
Ordförande	Kassaförvaltare	Sekreterare

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknade, utsedda att granska Svenska Missionen i Kina och Japans ekonomiska förvaltning för år 1976, får efter fullgjort uppdrag avge följande berättelse.

Vi har tagit del av de för Missionens kassa förda räkenskaperna, styrelsens redogörelse för den ekonomiska förvaltningen 1976 samt protokoll och andra handlingar, som äger samband med förvaltningen. Den uppgjorda tablån över inkomster och utgifter under år 1976 samt tillgångar och skulder den 31 december 1976 har vi funnit vara i överensstämmelse med Missionens räkenskaper. Dessa, som siffergranskats av Nandorfs revisionsbyrå, är förda med god ordning och reda.

Vid revisionen har anledning till anmärkning icke förekommit beträffande till oss överlämnade redovisningshandlingar, bokföringen, inventeringen av Missionens tillgångar eller förvaltningen av dess angelägenheter.

Vi tillstyrker att årsmötet fastställer balansräkningen per den 31 december 1976 och

att styrelsen med tacksamhet beviljas ansvarsfrihet för 1976 års förvaltning.

Stockholm den 23 mars 1977

Gunnar Rydevik *Bengt Granath*

ÅRSBERÄTTELSE *forts. fr. sid. 55*
har kunnat finansieras och genomföras, då byggnadskostnaderna fortsätter att stiga kraftigt.

Pastorsbostaden i Fujinomiya har renoverats för att i högre grad passa japanskt levnadssätt och standard.

3. *Mötesverksamhet*

Med tacksamhet till Herren, som har ansvar för sitt arbete och dagligen bär det, får vi notera att nya medlemmar inlemmats i församlingen under det gångna året. I en del fall har det skett genom inflyttning från annan ort och annan kyrka men i flertalet fall genom dop, vilket är anledning till stor tacksägelse. Förutom det ordinarie församlingsarbetet och mötesverksamheten kan några särskilda mötesserier nämnas.

Gospeldagar anordnades i början av maj 1976 i *Mishima församling*. En känd sånggrupp från Tokyo inbjöds till sång- och vittnesbördsdagar, vilka samlade många deltagare. Pastor Mittsumarus predikningar vägledde många till uppbyggelse och frälsning. Mishima församling har också under hösten 1976 hållit två speciella möten med information om läget för de kristna i grannlandet Sovjet samt ett möte med pastor Malcolm Widdecombe från England som talare.

Med "den Helige Ande" som förtecken hölls i *Numazu församling* den 10—12 november en mötesserie för de samfällda kyrkorna med pastor Erik Bernspång. Mötena var väl besökta även från andra kyrkor och samfund och var till stor välsignelse, framförallt för de kristna härute.

I *Numazu* har också speciella dagar för uppbyggelse hållits den 11—13 mars detta år med pastor Oe från södra Japan. Med sin klara sjungande stämma höll han de församlades uppmärksamhet på topp i timmar varje kväll, förklarande den kristna trons mysterier och hopp med ett ansikte som ena stunden återspeglade otrons förfärliga och bottenlösa hopplöshet och nästa stund utstrålade den helige Gudens härlighet och kärlek.

Till nya lyssnare riktade man sig i mötesserien i november 1976 i *Fujinomiya*. I denna evangeliska satsning var Chiba san huvudtalare.

I mars 1977 samlades man i *Ohito församling* till uppbyggelse med pastor Kishi som talare. Han samlade då också de olika församlingarnas styrelser till en utbildnings- och informationskurs för att hjälpa dem i deras arbete med planering m. m.

4. *Evangelisation*

Förutom det ordinarie arbetet i de olika församlingarna, vilket ju också innefattar evangelisation, har nytt evangelisationsarbete upptagits inom Mishima församling i det nybyggda området *Senmaibara*. Detta gäller nu främst barn- och ungdomsarbete, men man hoppas snart kunna utöka med arbete bland och för vuxna. På de två orterna *Atsugi* och *Nirayama* har missionen gjort en speciell satsning. Möten hålls varje vecka för barn och vuxna. Speciella evangelisationskampanjer har genomförts på båda platserna och nya kampanjer planeras under det kommande året. Särskilt kan nämnas filmevangelisationskvällar, som samlade ett stort antal besökare på båda platserna.

Nirayama ligger mellan Ohito och Mishima. Där sker arbetet i ett förhyrt hus. I Atsugi, där vi ännu inte funnit ett lämpligt hus, sker arbetet i olika tillfälligt förhyrda lokaler samt i hem. Välsignelsen har rikligen flödat och vi tackar Herren för varje framgång för hans ord. Genom engelska bibelklasser har framförallt grupper av gymnasister och universitetsstuderande ungdomar nåtts i Mishima och Atsugi.

Viss *bibelspridning* har under året kunnat genomföras i och genom ovan nämnda bibelklasser m. m. Systematisk bibelspridning har påbörjats i Nirayama och ska om möjligt genomföras i hela detta område.

Lägergården

Det som särskilt kan noteras är de praktiska förbättringar som har genomförts. Elströmmen, som tidigare erhölls genom en bensindriven generator, var en ständig källa till bekymmer. Mitt i en måltid, mitt i ett möte, ja, när som helst kunde generatorn i sin nyckfullhet få för sig att den skulle mörklägga tillvaron ett tag. I maj 1976 installerades elektriskt lyse genom Fuji stads elverk. Nu finns där t. o. m. kylskåp, vilket av en del betecknas som gränsande till lyx. Det är emellertid

Medan vi beder verkar Guds Ande

Mishima den 23/3 1977

Kära trogna förebedjande och offrande vänner!

Gud välsigne Er allesamman!

Inte långt efter min ankomst till Japan fick jag av en god vän ett paket med kex. Hälften av dem var överdragna med chokladglasyr, hälften med sockerglasyr. Varje kex låg i ett väl tillslutet litet kuvert i två rektangulära plåtaskar. De i sin tur låg i ett pappfodral, och ytterst fanns firmans vackra omslagspapper och dekorativa band med tjusig rosett. Nog är japanerna experter på att lägga in presenter!

När jag öppnat paketet slog mig en tanke. Det är väl inte så att evangeliets budskap om Guds kärlek får så dominera vår förkunnelse, att vi lindar in talet om synden och dess fruktansvärda makt och försummar att tala om det enormt höga pris, som Jesus fick betala, när han dog på korset för att friköpa oss?

Och vad är tro eller tradition i japanens liv?

Min japanske läkare, doktor Shigeno, är gift med en amerikanska. Hon är en helhjärtad kristen, och medan de var i Amerika, följde han henne regelbundet till kyrkan. Han kommer från ett hem, där fadern var andre sonen, varför intet förfädersaltare fanns i det hemmet. Det är äldsta sonens plikt att tillbedja och offra till förfädernas andar. I deras gemensamma hem fanns inget av hednisk tillbedjan.

Så dog fadern någon gång under förra året. Då modern nyligen besökte sonens hem — han är ende sonen — satte hon upp faderns fotografi på pianot, vilket naturligtvis ingen reagerade mot. En dag hade sonhustrun bakat några speciellt goda bullar och då sa modern: "Dem skulle pappa ha tyckt om" och så la hon en bulle framför hans fotografi. En dag fick dr Shigeno en mycket förnämlig uppgift att regelbundet hålla vissa föreläsningar på ett universitet i Tokyo. Då sa modern: "Det måste du gå och tala om för pappa", d. v. s. för hans fotografi.

Vårdagjämningen firas som en speciell högtidsdag i Japan. Eftersom den i år inföll på en måndag, vilket innebar två lediga dagar i följd, ville gamla fru Shigeno, att sonen skulle fara upp till

---

en nödvändighet, när man ska ha längre läger på sommaren.

Genom en tyfon i augusti förstördes temporärt vattenledningssystemet. Ett planerat läger måste ställas in och vid ett annat läger brottades man med vattenförsörjningsproblem mest hela tiden.

Ett flertal läger har hållits. Vid arbetslägren har man bl. a. forslat fram gamla järnvägssyllar, som används för att förhindra jordförstöring. F. ö. kan nämnas läger för kristna, läger för ungdom och läger för söndagsskolbarn.

Massmedia

Radioprogrammet "Världens ljus" fortsätter missionen att sända över Shizuoka Radio. Från den 6 dec. 1976 sänds programmet t. v. dagligen måndag till fredag på morgonen. Frågan om TV-mission är f. n. under utredning av de svenska missionerna gemensamt.

Tack

När vi nu får avsluta det gångna året med denna tillbakablick, gör vi det med ett tack till vår Herre, genom vilken allt är. Vi tackar honom för rosorna vid vägen och för törnen ibland dem. Vi tackar honom också att vi får gå vidare, vägledda av nya visioner in i ett nytt år, in i nya förberedda gärningar. Vi tackar också sist men inte minst alla missionsvänner, som i kärlek och trofasthet stöder arbetet här ute. Må Herren välsigna Dig för det!

Ingrid Aspberg
Birgit och Örjan Aronsson

Familjen Hosaka hör till de vänner från tidigare perioder som Birgit Bergling nu fått återse.

hemmet i Hokkaido och tillsammans med henne gå till templet för att tillbedja. Det blev en chock för den kristna sonhustrun, när maken kände sig tvingad att resa för att göra mamman till viljes. Om han endast gjorde sällskap med henne till templet eller också tillbad, vet jag inte.

Äntligen har jag fått börja med det aktiva missionsarbetet. Bönetjänsten har varit min huvudsakliga uppgift hittills, och den är kanske när allt kommer omkring den viktigaste, ty medan vi beder, verkar Guds Ande. Förra fredagen hade jag mitt första bibelstudium på engelska. Vilken glädje att ha elever, som behärskar engelskan så pass, att man inte behöver tolk! Två av mina elever föreståt skolor med gruppundervisning i engelska för olika åldrar från förskolebarn till vuxna. Den ena är fru Hosaka, som nu allvarligt vill studera bibeln, och den andra, fru Ikeda, tillhör en annan kyrka än vår i Numazu. Den tredje tillhör Källsprångets kyrka i Numazu, duktig i engelska och skicklig organist. Fru Shigeno skulle också varit med, men på grund av äldsta dotterns avslutningshögtid i kindergarten kunde hon inte komma den här gången. En gång i veckan ska vi ha dessa bibelstudier.

Astrid Löfgren har i flera år undervisat en ung flicka i engelska. Birgit Aronsson har haft henne som elev under året som gått, och nu ska jag fortsätta. I söndags eftermiddag, några minuter efter det att hon kommit till sin första lektion för mig, ringde det på dörren. Det var mamman, som kom med en fantastiskt vacker lila orkidé, som hon gav mig i present.

I kväll är jag bjuden på välkomstmiddag av de tre familjerna Kawamata, Murazawa och Hosaka. De hade velat bjuda långt tidigare men har på grund av min benskada dröjt till nu. Jag har just förberett ett litet tal i förbindelse med gåvor, som jag skall ge dem — små korsstygnstavlor med båtmotiv. De ska påminna om resan över livets hav och behovet av Jesus Kristus, vår Frälsare, som vill vara med oss i båten, så att vi når den goda hamnen.

Detta var bara lite axplock från min horisont i Mishima.

Tack alla Ni som varit trogna förebedjare för mig, ända sedan jag kom till Japan.

Tacksamt tillgivna

Birgit Bergling

Bed för missionärerna!

Bed om nya missionärer!

Håller något på att hända?

Så har vi då flyttat tillbaka till Numazu, där vi nu har hunnit installera oss och få litet ordning. Vi kom precis lagom hit för att hinna vara med om den senaste mötesserien här med pastor Oe. Ja, vi hann inte vara med om alla möten, men det vi fick lyssna till var fint. Det är inte många predikanter som talar två timmar numera, men det gjorde han. Och det var inte några bortkastade timmar. Märkligt nog lyckades han hålla de närvarandes uppmärksamhet på topp hela tiden — och uppmärksamheten var riktad på budskapet, inte på klockan. Ett aktuellt budskap in i nuet, in i hjärtat. Man glömde tiden, mindes friden.

Vi trivs mycket bra i Numazu, då staden är relativt ny, luftigt byggd och tämligen ren. Missionärsbostaden ligger centralt till, ett stenkast från Källsprångets kyrka. Härifrån kommer vi också med lätthet till lokalen i Nirayama med bil, vilket är bra, då vi sedan en tid tillbaka börjat med systematisk bibel- och litteraturspridning där. En underbar uppgift, som man bara önskar att det funnes mera tid till. Biblarna har av bl. a. ekonomiska skäl inte varit fullständiga, utan utdrag av de viktigaste bibelställena. Det är en satsning, som vi hoppas i samverkan med annat ska få peka på Kristus som den enda frälsningsvägen och människans enda hopp.

Ett gripande möte var det en söndagskväll i slutet av februari i Nirayama då två unga flickor, som kommit regelbundet en tid, fick förbön med handpåläggning. De ska få börja undervisning i den Heliga Skrift, och vi hoppas att Jesus Kristus snart ska överbevisa dem om Sanningen, och att det snart ska få bli ett verkligt *möte* — nämligen med Jesus Kristus.

Så har vi "i tro" på att något skulle hända stått vid Haneda flygplats två gånger på kort tid och "skådat mot himlen opp". Och tron har gett resultat. I början av mars kom Dellmings familj "nerdimpande" tre timmar försenad (vilket ju inte förvånade någon), men mycket välkommen.

Så en glimt från Japan i stort. Ofta talas det om de små kyrkorna i Japan. Ofta framhålls de stora svårigheterna och ofta tänker man på bundenheten vid det gamla, när det gäller möjlighe-

Birgit och Örjan Aronsson planerar tillsammans med Chiba och Fujita san.

Den som väntar på något gott...

Äntligen — efter lång väntan — anlände familjen Dellming den 4 mars. In i det sista lät de vänta på sig! När vi den 4 på morgonen kom för att möta dem på Haneda flygplats, såg vi på upplysningarna, att flyget var hela tre timmar försenat. Men till sist blinkade ljuset, som upplyste om att det ryska flyget var på ingående. Och om en stund kom de alla fem. Barnen var bleka efter en gropig nergång, men allt var väl.

Två bilar mötte. Hela familjen Dellming med en massa bagage rymdes i den största bilen med Shinmura san som chaufför. I den andra bilen med Örjan Aronsson som chaufför placerades de övriga, d. v. s. familjen Chiba, Takanashi och jag. Bilarna följdes åt det första vägstycket. Men så plötsligt vid ett vägskäl gick den ena bilen åt vänster och den andra åt höger! Det var ingenting att göra åt saken. Vi möttes inte igen förrän vid missionärsbostaden i Mishima. Dellmings hade kommit fram en aning före oss, och barnen hade redan stormat in för att leta rätt på sina gamla kära leksaker. Birgit Bergling och Birgit Aronsson var hemma och tog emot. Aronssons hade bett de japanska vännerna vänta med sitt välkomnande, tills resenärerna hade hunnit orientera sig lite.

Men nu är de i full gång, som om de aldrig varit borta från Mishima. De anlände en fredag, och redan på söndagen predikade Bosse Dellming i kyrkan. Det är gott att vi är fler nu, som kan hjälpas åt både då det gäller arbetet i de fyra församlingarna och på de nyöppnade platserna. Vi vet att Gud har omsorg om varje själ och vi gläds åt att både få återknyta gamla brutna band och få möta nya sökare.

Just en vecka innan Dellmings kom tillbaka hade Mishima besök av en rysk broder, som berättade om de kristna i Ryssland och om vad han själv fått uppleva där. Det var ett starkt vittnesbörd om att Kristus lever och verkar idag mitt under förföljelse och lidanden, som på Bibelns tid.

Så hör vi alla samman i en stor gemenskap och får stödja och hjälpa varandra. Kristus lever! är påskens hälsning.

Er egen tacksamma

Ingrid Aspberg

---

terna att nå ut med evangeliet i Japan. Ja, visst är det svårt, men för Herren är ingenting omöjligt. Det finns glädjande ljuspunkter också. Låt oss för en kort stund få glädjas över de framgångar, som rapporteras i Tokyo-området. Genom en amerikansk förkunnare och bland annat med TV som hjälp nås tiotusental i detta område. Häromdagen kom uppseendeväckande rapporter. Ett enda kristet möte samlade 10.000 personer. Av dessa kom cirka 4.000 fram för förbön efter vädjan från talaren. Håller något på att hända? Vi hoppas det!

Era Birgit och Örjan Aronsson

David Klassen talar i Mishima kyrka den 22 februari.

Förenade i kärlek

Kära vänner!

Tack för senast! Vi tackar Gud för året i Sverige. Trots att vi nu är långt ifrån varandra, känner vi oss förenade med er genom kärlekens starka band. Det är vår bön, att vi nu skall få ge vidare till många härute den kärlek vi själva fått mottaga. Jag minns särskilt avskedskaffet på Duvbo innan vi reste ner till mitt föräldrahem i Åseda. Vilken förmån att under nästan ett helt år få vara en del av storfamiljen på missionshemmet där. Just denna sista timme på Duvbo kom vännen Oscar Lindbäck och berättade om sin vision om väckelse. Jag tror att Herren sände honom för att vi skulle bära med oss samma vision ut till Japan. Det skall komma en kärlekens väckelse, då vi skall stå inför människorna och säga: "Ta emot Kristi kärlek", och Kristi helande, värmande kärlek skall strömma ut genom Kristi församling.

För dem som undrar vill vi berätta att vår utresa gick över förväntan bra. Efter ett tårfyllt avsked av far och mor skjutsade min svåger och syster oss till goda vänner utanför Helsingborg, där vi låg över sista natten för att inte vara för långt från flygplatsen i Köpenhamn. Våra vänner hade också ordnat med ett extra avskedsmöte för oss denna sista kväll på Betels bibelskola, då vi även fick träffa kära SMKJ-vänner från Helsingborg. Burna av mångas förböner kom vi i god tid till Kastrup, checkade in vårt bagage och tog farväl av min systers familj för att sedan tre timmar försenade börja den 13 1/2 timmar långa flygresan till Tokyo. Barnen skötte sig över förväntan och flygpersonalen tog speciell hänsyn till oss, så barnen kunde sova den största delen av sträckan mellan Moskva och Tokyo. Väl framme där mötte mormor Ingrid, Örjan och flera japaner. Vi försökte dela på oss i två bilar men det gick barnen inte med på. De kände sig nog lite osäkra.

Familjen Dellming vid avskedskaffet på Missionshemmet.

När vi svängde in på den smala vägen framför kyrkan och missionärsbostaden, kom två av våra trogna medlemmar i kvinnogruppen emot oss. Återseendets glädje var stor. "Okaeri nasai" (välkomna tillbaka) hörs ännu där vi stöter på kända ansikten på gator, i affärer etc. Det känns faktiskt som att vi har kommit hem.

Barnen har inte haft några återanpassningssvårigheter utom det japanska språket, men om någon månad talar de säkert flytande igen. Vi har varit på Kristinas lekskola och tvillingarna blev mycket hjärtligt välkomnade att börja den 8/4. De här första veckorna har de varit mycket upptagna med att leka. Förtjusta rop har ofta hörts när de upptäckt leksaker de känt igen. De har redan lärt sig att cykla och trots mycken upptuktelse är frestelsen att köra ut på vägen stor. Kristina åkte till svenska skolan efter bara några dagar i Mishima och hon verkar att trivas bra. Tack alla ni som ber för lilla "Tina". En gång den första veckan ringde hon hem med

Yuri Sawada som firade bröllop med Maeda Eiji i Mishima.

gråten i halsen. "Ni måste komma och hämta mig i morgon. Jag vill sova hos mamma." Den kvällen grät både mamma och Kristina var och en på sitt håll. Nu ser vi fram emot påsklovet, då vi får ha henne hemma tio dagar.

Efter att ha varit i Sverige och sett så många vackra hem blev något av det första vi gjorde här att cykla iväg och köpa målarfärg och pensel. Mycket tack vare Örjans hjälp har nu köket fått en ansiktslyftning. Vi trivs dock utmärkt även om huset börjar bli gammalt.

Det har varit intensiva dagar alltsedan vi kom och vi har ännu inte kunnat smälta alla intryck, när det gäller arbetet och situationen härute. Vi upplever att det viktigaste just nu är att lägga fram allt i bön och söka Guds hjälp och ledning. Flera av våra japanska trossyskon är starkt medvetna om behovet av bön. Här i församlingen håller vi just nu på med att dela upp medlemmarna i fyra bönegrupper, som skall samlas en gång i veckan. Varje kristen behöver regelbunden bönegemenskap med någon eller några. Vi är glada för alla som kommer till oss för att få hjälp i bön, när det gäller personliga problem.

Två bröllop väntade oss när vi kom. Maeda Eiji, en av våra mycket goda vänner, vars andliga utveckling vi fått följa från tiden som skeptisk sökande gymnasist till en ansvarskännande aktiv lem i Kristi kropp, gifte sig här i kyrkan med Yuri Sawada, en stilla, mycket trogen medlem i församlingen i Numazu. Vilken förmån och glädje att få sammanviga dessa två. Vi hade både vigsel och mottagning i kyrkan för 130 personer och tack vare det fina vädret (bröllopsgästerna fick nämligen gå ut medan kyrkan ommöblerades) och många villiga arbetare blev det hela mycket lyckat.

Medan dessa rader skrivs står vi mitt uppe i planeringen för nästa lika glädjande bröllop mellan två medlemmar i vår församling, Michio Ooishi, som har tre år kvar på sin pastorsutbildning i Kobe, och Kumiko Shibamoto, bibelskoleelev i Kobe, som från april kommer att bli medarbetare på kontoret för radioprogrammet "Lutherska timmen". De skall vara bosatta i Kobe. Vi tackar Gud för dessa båda som vigt sina liv i Guds tjänst och nu skall förenas till ett.

Många fridshälsningar från oss alla fem genom er i tjänsten lycklige

Bo Dellming

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN 90 ÅR

"Herren är god, hans nåd varar evinnerligen och hans trofasthet från släkte till släkte." Ps. 100: 5.

Nittio år har gått sedan vår mission fick sin begynnelse genom att Erik Folke den 14 mars 1887 landsteg i Shanghai, men mycket hade hänt före den dagen, vilket blev avgörande för Erik Folke personligen och för den mission han kom att grunda. Att Erik Folke fick starka intryck av den missionsväckelse, som på åttiotalet nådde vårt land, är påtagligt, men Kina fanns inte med i bilden. En man som dock fått Kina lagt på sitt hjärta var kyrkoherde Strömberg i Mönsterås, som själv i sin ungdom varit missionär på Guldkusten. Genom honom väcktes Erik Folkes intresse för Kina, men varken Svenska Kyrkans Mission eller något missionssällskap var då redo att ta upp ett nytt arbete i Kina.

Josef Holmgren och hemarbetet

En man som kom att betyda oerhört mycket för Erik Folke och sedan för Svenska Missionen i Kina var Josef Holmgren. Genom att han fick sluta sitt livsverk redan 1911 har han varit rätt okänd för sentida vänner till missionen.

Erik Folke själv kom över till England 1886 och fick där klarhet över att Gud hade en väg för honom ut till Kina. När han senare på året kom hem till Sverige för att förbereda sin utresa, sammanträffade han med Josef Holmgren i Florakyrkan, där Holmgren i sitt arbetsrum hade en stor väggkarta över Kina. Att Holmgren uppmuntrade Erik Folke att resa, trots att många menade att detta var ett vågstycke, är vi förvissade om.

På trettondagen 1887 lämnade Erik Folke Göteborg och drygt två månader senare var han framme i Kina. Ytterligare två månader senare, när man i Stockholm just fått besked om att Erik Folke lyckligt anlänt till Shanghai och där funnit vänner, som hjälpt honom tillrätta, bildade Josef Holmgren tillsammans med två andra män en kommitté för Erik Folkes mission. I januari året därpå utökades kommittén och fick då namnet Kommittén för Svenska Missionen i Kina. År 1890 kallades Holmgren att bli missionens första missionssekreterare. Efter hans död 1911 skrev Erik Folke att Holmgren under den tid han tjänat missionen fått vara med om att sända 63 missionärer till Kina, där under samma tid över ett tusen kineser mottagit dopet.

Då vi nu ser tillbaka över de nittio åren är det dock på sin plats att understryka Josef Holmgrens stora insats. Redan år 1882 hade Josef Holmgren kommit över till England och där fått kontakt med Kina Inland Missionen. Hudson Taylor, som då var i England, gjorde ett oerhört starkt intryck på honom, och han återvände till Sverige 1884 full av nit för mission och då inte minst för mission i Kina. I slutet av 1885 blev

Josef Holmgren — SMK:s förste sekreterare.

den unge Holmgren kallad till predikant i den nya kyrkan vid Floragatan, vilken sedan kom att kallas Betesdakyrkan. Så länge denna kyrka fanns var den samlingsplatsen för vår missions högtider i Stockholm.

Arbetsfältet i Kina

I Kina fick Erik Folke genom Kina Inland Missionen rådet att uppta arbete i södra delen av provinsen Shansi, där inget annat missionsarbete fanns. Centrum för arbetet blev staden Yuncheng. Snart kom detta fält att utökas med delar av provinserna Shensi och Honan väster och söder om Gula floden — ett område något mindre än Svealand och då med en befolkning på omkring 5 miljoner människor.

SMK och Kina Inland Missionen

Helt kort efter det Erik Folke kommit till Kina märktes i Sverige ett ökat intresse för det nya missionslandet. Redan 1889 kunde två missionärer sändas ut. Dessa var Henrik Tjäder och Anna Gran, vilken senare blev fru Folke. År 1900 hade 31 missionärer utsänts. I hemlandet växte skaran av understödjande vänner snabbt. Av stor betydelse för missionsintressets fördjupande var Hudson Taylors besök i Sverige åren 1889, 1896 och 1897. Vid besöket 1896 undertecknades en överenskommelse med Kina Inland Missionen, varigenom SMK blev en med Kina Inland Missionen associerad mission. SMK förblev en självständig mission men kom att i stort sett arbeta efter samma principer som Kina Inland Missionen och även på många sätt få stöd och hjälp av denna stora mission. Denna förening mellan missionerna varade så länge arbetet pågick i Kina.

Under drygt 60 år blev det oss förunnat att arbeta i Kina. Under denna tid genomgick det stora landet en väldig förvandling, vilket inte skedde utan mycken oro. De korta tiderna av lugn och ordning avlöstes gång på gång av svår oro, inbördeskrig, röveri, den japanska invasionen och till slut kampen mellan Chiangs och Maos trupper, som ledde till de senares fullständiga seger, vilket också betydde att allt arbete av utländska missionärer upphörde.

Pionjärtiden fram till sekelskiftet

Det Kina som de första missionärerna mötte var det gamla kejsardömet. Den gamla stolta nationen kände sig förödmjukad av de västerländska nationerna, vilket skapade hat mot alla utlänningar. Detta förstärktes av helt ogrundade rykten om vad utlänningarna kunde göra. Det gällde att i denna situation först söka bygga upp ett förtroende bland befolkningen, så att både hat och fruktan skingrades. Enligt Kina Inland Missionens principer klädde sig missionärerna i kinesisk dräkt och försökte så långt det var möjligt att leva efter kinesiska förhållanden. Bostäderna var till att börja med vanliga kinesiska bostäder, som man lyckats hyra, vilket inte alltid visade sig lätt. Först senare kunde missionen köpa fastigheter, som då oftast var större kinesiska hem med ett flertal byggnader och gårdar.

Ett stort socialt problem denna första tid i Kina var att opieökningen var så utbredd. Det var dåtidens knarkproblem. På flera håll startade missionärerna s. k. opieasyler, där sådana som var bundna av denna last kunde få hjälp. Flera av dessa tog också emot evangeliet till frälsning. Bland de första kristna märktes flera f. d. opieslavar.

Från Yuncheng utbredde sig arbetet till många nya platser i alla tre provinserna och vid seklets slut fanns det organiserade församlingar på sex platser med tillsammans 160 kristna. Detta var ingen stor skara, men med tanke på de enorma svårigheterna och fördomarna var detta ett Guds under. Frimodigheten var stor, när plötsligt på sommaren 1900 den första stora katastrofen kom över

fältet genom boxaruppproret, då på kejserlig order alla utlänningar i landet skulle mördas. Att inga på SMK:s fält blev dödade berodde på välvilliga ämbetsmän, som med stor risk för sig själva varnade missionärerna så att de kunde fly och undkomma till kusten. Detta visar också att ett förtroende hade byggts upp under de drygt tio år Erik Folke och de övriga arbetat i dessa trakter. Längre norrut i Kina blev över tvåhundra missionärer och missionärsbarn mördade på ett grymt sätt.

Med anledning av oron i landet kom många missionärer att resa hem. För att kunna ta emot dem här hemma inköptes Duvbo gård, som alltsedan dess varit missionens hem.

Arbetet utvecklas utöver hela fältet fram till revolutionen 1911

Rätt snart var missionärerna tillbaka på fältet. Arbetet hade fortsatt i deras frånvaro och missionens egendom var i stort sett oskadd. Nu började en framgångsrik och relativt lugn period fram till 1911. Nya missionärer sändes ut så att det vid slutet av denna period var omkring 50 missionärer i tjänst, och de kristnas antal var drygt 800. Gosskolor och flickskolor fanns på flera håll, och i seminariet i Yuncheng utbildades lärare och evangelister. Verksamheten med opieasyler fortsatte över hela fältet. I årsrapporten för 1911 kan vi läsa: "Arbetet pågick och utvecklades i alla riktningar under gynnsamma yttre förhållanden ända till i slutet av oktober, då det på grund av den utbrutna revolutionen måste upphöra, så till vida att alla européer nödgades lämna sina stationer. Även sedan missionärerna brutit upp, fortsatte dock arbetet överallt med undantag av i skolorna."

Kina republik. Arbetet växer trots maktkamp och inbördeskrig

När nu det gamla manchuriska kejsardömet, hatat av många kineser, äntligen var avskaffat, var förväntningarna stora inför framtiden. Detta gällde inte minst missionärerna, som vädrade

Missionärskonferens i Yuncheng 1918.

morgonluft. Flera av de nya ledarna var kristna, däribland "revolutionens fader" Sun Yat-sen. Dessa förhoppningar visade sig snart komma på skam. En svår maktkamp började med strider mellan olika generaler. Den positiva inställning, som de kristna i landet och då även missionen rönte under den första tiden av denna period, kom att i början av tjugotalet svänga om i nya utlänningsfientliga stämningar, som kulminerade i mitten av tjugotalet. I årsberättelsen för 1925 skriver Erik Folke, att reaktionen mot allt utländskt kunde jämföras med boxarupprorets. År 1927 tvingades missionärerna för tredje gången att lämna fältet.

Trots all denna oro fortsatte arbetet att växa. Nya missionärer sändes ut. Vägen till och från Kina gick nu som regel genom Ryssland och Sibirien, vilket förkortade restiden betydligt. Åren efter första världskriget hade missionen sitt största antal missionärer i aktiv tjänst — närmare ett sextiotal. Arbetet på fältet var nu indelat i 12 stationsområden. De kristnas antal växte snabbt och vid slutet av denna period, år 1927, fanns det inte mindre än 3.700 församlingsmedlemmar. År 1922 antog församlingarna en gemensam kyrkoordning och ett starkt självständighetsmedvetande började växa fram. Kyrkor byggdes på flera platser. Guds välsignelse vilade över arbetet mitt i all yttre oro.

Konsolidering av hemarbetet

Erik Folke hade redan 1904 tvingats avbryta sin tjänst i Kina på grund av hälsoskäl. Från den tiden kom han att betyda mycket för hemarbetet, främst genom många resor i landet. Åren 1910—1917 var han ordförande i hemlandskommittén, men åren 1918—1920 var han åter i Kina på besök. Kommittén i Sverige ville dock att han skulle komma hem och ta ett större ansvar för hemarbetet, och han kallades till att bli den förste missionsföreståndaren i missionen, i vilken tjänst han kvarstod till sin död 1939.

Sommaren 1926 kom att betyda mycket för hemarbetet, då hölls nämligen den första bibel- och ungdomsveckan på Steninge slott i Uppland. Mötet leddes av Erik Folke. Dessa sommarveckor kom sedan att föra många unga i kontakt med missionen och en ny generation missionsvänner växte fram under de närmast följande åren.

En tid av större lugn och ordning. Väckelsen i norra Kina når SMK:s fält.

Efter att ha varit vid kusten en tid kunde de flesta missionärerna återvända till fältet 1928 för att finna att många av stationerna plundrats och delvis förstörts under strider som dragit fram över fältet. I församlingarna hade dock arbetet i stort sett fortsatt och de kristna mognat till större ansvarstagande. Antalet aktiva missionärer var nu mindre, då flera av åldersskäl återvänt till hemlandet. År 1930 kom sorgebuden tätt från Kina. Fem av missionärerna dog — fyra av dem i tyfus. Flera av de övriga missionärerna hade legat allvarligt sjuka under denna tyfusepidemi, som gick fram i norra Kina. Men fältet fick ny förstärkning de närmaste åren. Från 1929 till 1936 reste inte mindre än 23 nya missionärer till Kina; men för två av dessa, Gudrun Boqvist och Margit Eriksson, blev arbetsdagen inte lång. Båda fick sitt sista vilorum i Kinas jord.

Från början av trettiotalet fram till 1936 var det ovanligt lugnt på fältet och arbetet utvecklades på alla sätt. Den omfattande tältverksamheten bar rik frukt. Samtidigt började även SMK:s fält erfara välsignelserna av den mäktiga andliga väckelse, som då gick fram över norra Kina. Det betydde förnyelse i församlingarna och en ny iver tändes att bära ut evangeliet till andra. Allra mest påtagligt var detta i Honanprovinsen, där de kristnas antal växte snabbt. År 1937 fanns det på fältet 68 församlingar med 6.800 kristna.

Carl F. Blom — föreståndare på fältet.

Japan invaderar Kina och fältet delas. Kyrkan blir ekonomiskt oberoende.

I början av 1936 kom vårt fält att beröras av strider mellan kommunister och regeringstrupper. Missionärerna i Shansi kom över till Honan, och även en del stationer i Shensi fick lämnas för en tid. Under sommaren var samtliga missionärer samlade på Kikungshan för konferens. Läget på fältet blev åter lugnare och nästa års konferens hölls åter på försommaren i Yuncheng. Ingen anade då att kriget, som skulle medföra så mycket av nöd och lidande, stod för dörren. Ett par månader senare var kriget mellan Kina och Japan en verklighet.

Genom de japanska truppernas snabba frammarsch blev fältet snart delat i två delar. Shansiprovinsen kom under japansk kontroll. Först under senare delen av kriget, som pågick till sommaren 1945, blev även Honanprovinsen ockuperad. Samtliga missionärer där med undantag av Maria Pettersson, som inte ville lämna sitt barnhem, flyttade dessförinnan över till västra Kina.

När Amerika 1941 kom in i kriget stängdes alla möjligheter till ut- och hemresor, men i slutskedet kunde flera av missionärerna med militärt flyg komma ut bakvägen över Burma till Indien och därifrån hem till Sverige. I april 1945 fick missionens mångårige föreståndare på fältet, Carl Blom, hembud, djupt saknad av både missionärer och kinesiska kristna. Redan 1892 kom han som tjugoåring första gången till Kina. När fältet blev delat fick Nils Styrelius ta ansvaret för den ännu fria delen, men redan 1942 fick han oväntat sluta sitt livsverk. Johannes Aspberg blev då hans efterträdare.

Mitt under brinnande krig gick arbetet vidare. Väckelsen fortsatte att bära riklig frukt. Enbart i Honanprovinsen döptes omkring två tusen personer åren 1944 och 1945, och det var under dessa år, som församlingarna blev ekonomiskt oberoende av missionen. Ledningen för arbetet var också helt i kinesernas händer.

De sista åren i Kina

Så fort det var möjligt efter kriget började hemmavarande missionärer återvända till fältet och med dem flera nya missionärer. Detta var 1946. Alla som varit kvar på fältet under kriget, än en gång med undantag av Maria Pettersson, kunde resa hem för välbehövlig vila. Det var med förväntningar man nu såg framåt. Möjligheterna verkade så oerhört stora. Församlingarna växte snabbt och missionärerna i sin nya ställning som medarbetare hade händerna fulla med uppgifter. Men situationen förändrades snabbt genom de kommunistiska truppernas plötsliga framryckning. Först evakuerades Shansiprovinsen våren 1947. Ida och Malte Ringberg hann inte komma ut. Först i slutet av följande år kunde de resa hem till Sverige. Elna Lenell hade stannat kvar i Juicheng i Shansi, som ännu var i regeringstruppernas händer. I början av 1948 kom som ett bedövande slag meddelandet att hon och äldste Yao på ett grymt sätt blivit dödade strax före nyår av kommunistiska trupper, som trängt

in i Juicheng. Strax efter lämnade de missionärer, som ännu var kvar i Loyang, fältet och kom till Shanghai. Några hade tidigare rest därifrån till sydvästra Kina. Efter några månader förenade sig de som var i Shanghai med missionärerna i Shensi i staden Ipin långt inne i västra Kina i förhoppning att kunna fortsätta med missionsarbetet i denna del av landet. Elever med lärare från bibelskolan i Tali kom även dit.

Arvid Hjärtberg hade blivit kvar i Loyang, när de övriga lämnade. Hans planer var att så snart som möjligt resa till Shensi, men han blev överraskad av kommunisternas snabba framryckning. Detta var dock till synes en Guds skickelse. Efter drygt tre år fick han sommaren 1951 följa Maria Pettersson ner till kusten och sedan hem till Sverige. Hon var då sjuk och även villig att efter alla åren i Kina lämna sitt barnhem. Under den nya regimen blev det tydligt för henne att hennes uppgift var avslutad. Hon dog strax efter sin hemkomst, nöjd och tacksam över att vara hemma i vårt land. I och med att dessa två lämnade fältet avbröts alla kontakter med vårt gamla fält.

Tiden i sydvästra och västra Kina blev kort. På hösten 1949 kom alla missionärerna ut ur landet och ner till Hongkong med undantag av Runa och Gösta Goës, som året innan hade kommit ut från Sverige. En del reste hem. För de andra väntade nya uppgifter.

Drygt sextio år är ingen lång tid i Guds rikes historia. Ändå kan vi med tacksamhet tänka på den kristna församlingen på SMK:s gamla fält. Herren begynte verket genom sin tjänare Erik Folke och cirka 120 missionärer fick tjäna längre eller kortare tid. Men hur skulle det nu gå för de mer än tio tusen kristna spridda över det stora fältet? Skulle allt förintas och årtionden av uppoffrande arbete vara förgäves? Nej, det var bara byggnadsställningen som revs. Byggnaden — den kristna församlingen — fanns där även om den skulle få en annan form, anpassad för en ny tid. Även om kyrkor och kapell är stängda och många av de kristna och särskilt deras ledare fått lida mycket, är vi förvissade om att med Guds hjälp församlingarna levt vidare, men under helt nya former — s. k. husförsamlingar. Kanske kan den dag snart komma då genom de prövade och luttrade kristna i Kina evangeliet än en gång skall få nå ut till denna stora nation.

Ett nytt arbetsfält i Japan

När missionärerna kom till Hongkong, ställdes de inför ett mycket allvarligt avgörande. Att försöka stanna kvar där och avvakta utvecklingen och se om det skulle bli möjligt att senare återvända till Kina visade sig vara omöjligt. På grund av den stora flyktingströmmen vägrade myndigheterna att ge tillstånd att stanna en längre tid. Antingen måste de resa till någon annan plats i Östern eller hem till Sverige.

Vid denna tidpunkt hade andra missionärer besökt Japan och kunde berätta om stora möjligheter till missionsarbete. Det blev snart klart att Gud här öppnade en ny dörr för vår mission.

Före jul 1949 reste Selfrid Ershammar över till Japan, där han bl. a. ordnade med tillfällig bostad uppe i höglandet i Karuizawa. Den 12 mars nästa år landsteg i Yokohama familjerna Ershammar och Malm jämte Margit Cederholm och Ella Nilsson. Efter något år hade åtta svenska missioner, som tidigare arbetat i Kina, upptagit arbete i Japan, och detta land blev på kort tid föremål för en betydande svensk missionsinsats.

Frågan om ett arbetsfält blev omedelbart aktuell, då vistelsen i höglandet endast kunde bli temporär. Genom kontakt med japanska kyrkoledare och erfarna missionärer gavs rådet att söka arbetsområde utmed stambanan mellan Yokohama och Nagoya. Vid den tiden fanns med undantag av två kvinnliga missionärer, som var engagerade i skolarbete, inga missionärer där. I samråd med hemledningen beslöts att arbete

skulle upptagas utmed kusten i östra delen av Shizuoka län, där under hösten tre hus köptes i Numazu och ett i Mishima.

Under sommaren 1950 kom Ingrid och Johannes Aspberg ut från Sverige och strax före jul Frances och Åke Haglund. Med dessa senare var Florence von Malmborg, som blev lärarinna för missionärsbarnen, av vilka det nu var en rätt stor skara i skolåldern. Nästa vår kom Maria Engver till Japan. Hon hade en tid varit i Shanghai. På hösten fick missionärskåren ytterligare förstärkning, när Ida Söderberg och May Holmström kom ut från Sverige. Vid den tidpunkten var antalet missionärer som störst på vårt nya fält. För dem som kom från Kina blev det efter några få år i Japan tid för hemresa och skaran minskades betydligt. Sommaren 1954 träffades missionen av ett tungt slag, då föreståndaren på fältet, Johannes Aspberg, hastigt avled mitt uppe i en välsignelserik gärning. En förstärkning fick dock missionen genom de nya missionärerna Gunlöd och Thore Lyreskog, som kom till Japan 1953, och året därpå reste Runa och Gösta Goës ut. De hade så småningom kommit ut från västra Kina och återvänt till Sverige. Ännu en ny missionär fick fältet genom Gunborg Karlsson, som kom ut 1955.

Bland de missionärer, som under femtiotalet kom hem från Japan, var det många som av olika anledningar inte kunde återvända. Allt sedan slutet av femtiotalet har missionärerna varit alltför få för att helt räcka till för alla de uppgifter som fanns. Sextiotalet gav en del förstärkning. Först kom Åse Harrefors 1961, men på grund av sjukdom måste hon efter två år lämna Japan. År 1965 reste Kerstin och Bo Dellming ut till fältet och samma år på hösten Astrid Löfgren. För Kerstin Dellming var det att återvända till det land, där hon tidigare bott tillsammans med sina föräldrar Ingrid och Johannes Aspberg. Ett glädjande tillskott fick missionärskåren när Birgit och Martin Bergling kom till Japan 1968. Den andra perioden från våren 1975 blev avbruten efter ett år på grund av Martin Berglings allvarliga sjukdom. Han fick ge sina sista krafter på fältet i Japan. Sedan början av detta år är Birgit Bergling ensam tillbaka. På hösten 1975 reste Birgit och Örjan Aronsson till Östern som de sista länkarna i den långa kedjan av missionärer.

Under de första åren i Japan samarbetade missionärerna med församlingar, som funnits på fältet i årtionden, men från mitten av femtiotalet började ett självständigt arbete växa fram och församlingar grundades i Numazu, Mishima, Ohito och Fujinomiya, där sedan kyrkor kom att byggas. Dessa församlingar har förenats i en organisation, som mer och mer tar ansvaret för arbetet — även när det gäller ekonomin. Som ledare för församlingarna har pastor Takanashi gjort ett stort arbete. Det stora problemet har dock varit bristen på japanska medarbetare. Ett värdefullt tillskott blev därför Chiba och hans hustru, som kom in i vårt sammanhang det gångna året, och som gjort det möjligt att ta upp nytt arbete på två platser — Atsugi och Nirayama.

Sedan 1968 har missionen haft en lägergård på sluttningen av Fujiberget. Allt var inte färdigt med en gång. Byggnad har lagts till byggnad. Mycket frivilligt arbete har lagts ner däruppe. Den har utan tvekan fått vara till rik välsignelse för både unga och äldre.

Missionärerna mötte 1950 ett fattigt, krigshärjat och ockuperat Japan men med en befolkning som energiskt arbetade med att bygga upp sitt land. Att det på ett kvartssekel skulle bli en ekonomisk världsmakt ter sig som ett under. Man måste beundra detta idoga och kunniga folk, samtidigt som det inte går att blunda för de stora problem den kanske alltför ensidiga utvecklingen fört med sig. Men detta är något som japanerna själva är helt medvetna om. Japan

Medarbetare på hemmaplan

Efter Erik Folkes resa till Kina 1887 bildades som bekant en kommitté i Stockholm på tre personer, som känt Guds kallelse att stödja det nya missionsföretaget. I all ringhet hade hemarbetet med dess många aspekter börjat fungera! Denna kommitté följdes under årens lopp av en rad större och mindre grupper av missionens vänner utöver landet, som slöt sig samman för att i förbön och offer stödja vår mission.

Själv har jag under många år haft förmånen tillhöra SMKJ:s göteborgskrets, ett medlemskap som skänkt mig personligen mycket av berikande gemenskap och förmedlat fortlöpande kontakter med missionen. Låt mig i korthet få redogöra för hur vår krets arbetar. En gång varje månad med uppehåll för sommaren samlas kretsen till missionsstund, som under de senaste åren av praktiska skäl förlagts till söndagsmiddagen efter kyrkdags. Vi håller till i en av KFUK/KFUM:s lokaler. Samlingarna inleds med kyrkkaffe varefter brev från missionärerna och hälsningar från missionsexpeditionen här hemma föredras. Därefter hålles ett anförande som behandlar missionsarbetet i Japan men ibland också i andra delar av världen. Naturligtvis ges tillfälle att frambära offergåvor till SMKJ. Många av kretsens medlemmar betraktar dessa månatliga samlingar som verkliga högtidsstunder, vilka man ser fram emot med glädje och förväntan.

Sedan många år firar kretsen mis-

---

har hela denna tid varit ett öppet samhälle med full religionsfrihet och yttrandefrihet. De japanska tidningarna, som har bland de största upplagorna i världen, är ofta mycket frispråkiga. Det är i denna öppna och fria miljö all mission kunnat arbeta i Japan. I yttre måtto har det dessutom varit lugn och ordning — en stor kontrast mot tiden i Kina.

Trots ovanstående mycket positiva sidor har ändå inte uppgiften varit lätt. Bland de tusentals missionärer, som kom till Japan under femtiotalet, var det många som inte orkade med uppgiften. All deras möda verkade ge så ringa resultat. Kristendomen, som en gång var den onda religionen i Japan, har väl dessa sista årtionden varit aktad och uppskattad av många, vilket ändå inte medfört att man varit beredd att lämna gamla religiösa traditioner. Ett svårt hinder har också varit de många s. k. nya religioner, som växt fram under efterkrigsåren och som fått miljontals anhängare. Arbetet har inte varit förgäves även om statistiken ger ringa uppmuntran. Det har varit ett rikligt sående av Ordet, som i sinom tid kan ge rik skörd — som en gång i Kina. Det bör också påpekas att många som tagit emot frälsningens budskap nu finns på andra platser och i andra sammanhang än våra. Likaledes har vi i någon mån fått ta emot sådana, som kommit flyttande från annan ort.

Som i inget land utanför västerlandet finns i dag bibeln spridd i Japan i miljontals hem och tillgången på kristen litteratur är riklig. Dagligen går genom radio det kristna budskapet ut över stora delar av landet. Här finns mycket som ger anledning till tacksamhet och förtröstan inför framtiden, men "icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot".

Så får vi detta år, när vi ser tillbaka över de nittio åren, tacka Herren för Hans trofasthet, som varat från släkte till släkte, och se framåt i förtröstan på att Hans nåd varar evinnerligen.

Erik Malm

Högtidsdag

Missionssekr. Eskil Olofsson, Duvkullavägen 10, 172 37 Sundbyberg, firar den 22 maj sin 60-årsdag (på annan ort).

sionshögtid andra söndagen i Advent i en av Göteborgs kyrkor, Härlanda. Vi deltar i högmässan, då någon vår mission närstående präst — som vi själva har frihet att kalla — predikar och kollekt uppbäres till SMKJ. Efter högmässan serveras kyrkkaffe i församlingshemmet, då vi har tillfälle att presentera vår mission och ge aktuell information om verksamheten. Denna missionshögtid betraktas av församlingen och dess ledning som en dess egen samling omkring missionen i Japan och ingår som en integrerad del i årsprogrammet.

När det gäller det betydelsefulla arbetet att i hemlandet uppehålla intresset för och kärleken till vår mission och söka vinna nya vänner och förebedjare, har våra missionskretsar en viktig uppgift att fylla. Om jag får uttala en önskan inför vår missions 90-årsjubileum, skulle det vara att en rad nya SMKJ-kretsar komme till stånd utöver landet. De nu fungerande har i regel börjat så ringa — ungefär som den omnämnda första tremannakommittén i Stockholm. Några missionsvänner har kommit överens om att mötas till bön omkring missionen. Nya vänner med hjärta för SMKJ har kommit till. Vid något tillfälle har man fått missionärsbesök och då låtit inbjudan gå ut till en vidare krets. På det sättet fortsatte man att arbeta, och så småningom var en SMKJ-krets verklighet. Kanske skulle någon eller några som läser detta vilja försöka något liknande på sin plats! I så fall: lycka till!

Får jag sluta med att sända hjärtliga hälsningar från SMKJ-kretsen i Göteborg till alla vänner och medarbetare utöver landet, antingen Ni är med i någon SMKJ-krets eller på annat sätt stöder vår mission. Gud välsigne Er alla! Kanske skulle Ni någon gång vilja höra av Er och berätta om hur Ni har det på Er ort? Det skulle verkligen vara roligt. I så fall är min adress: Änggårdsgatan 4, 413 19 Göteborg.

Erik Olsson

Från redaktion och expedition

Låt oss tacka och bedja

Tacka för att Kristus lever och "än med sin Ande och sitt ord är när oss alla dagar". Bedja för vårt land — om nåd för oss alla att kunna ödmjuka oss under Guds mäktiga hand, om förbarmande för en lidande värld, om sändebud för missionens fortsatta arbete.

Vi inbjuder till tisdagsbönestunden kl. 12.00 på vår expedition.

Symöten i Stockholm

torsdagarna den 28 april och 12 maj kl. 12.30 i Maria Magdalena församlingssal/Gillestugan, Ragvaldsg. 10.

Nästa nummer av vår tidning

blir ett dubbelnummer för maj—juni och beräknas utkomma omkring månadsskiftet.

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPANS 90-ÅRSHÖGTID

18-20 maj 1977

LOKALER

Onsdag samt torsdag kl. 11.00: Betlehemskyrkan, Luntmakarg. 84, Stockholm. (T-station Rådmansgatan, uppg. Rehnsgatan). Torsdag kl. 18.00: Ungdomshemmet Utsikten, Rehnsg. 20, 6 tr. Fredag: Missionshemmet i Duvbo, Duvkullav. 10, Sundbyberg.

ONSDAGEN DEN 18 MAJ

18.00 *Årsmöte,* till vilket Missionens vänner inbjuds. — Andakt. — Förhandlingar. — Bön.

19.00 *Inledningshögtid.*
Missionens ordf. Nils Heurlin. Prosten, docent Herman Schlyter: "Guds mission i går, i dag och i morgon." Missionär Erik Malm: "Det gäller Japan." Sång av Ulf Lundmark. — Samkväm.

TORSDAGEN DEN 19 MAJ

10.40 *Bönestund.*

11.00 *Högtidsgudstjänst.*
Herman Schlyter: "Rymdfärd och himmelsfärd." Eskil Olofsson: "Ett verktyg i Mästarens hand." Sång av Barbro Bergling.
Missionen bjuder på kyrkkaffe. — Hälsningar framförs.

18.00 *Gemenskapskväll* på Ungdomshemmet Utsikten.
Kyrkoherde Selfrid Ershammar: "Övergången från Kina till Japan." Frågepanel. Missionärerna Ingrid Malm och Astrid Löfgren: "Då hörde vi Jesu fotsteg i Japan." — Samkväm.

FREDAGEN DEN 20 MAJ

(Missionshemmet)

10.30 *"Trösten nu varandra . . ."* (1 Tess. 4: 18) Bibelstudium av pastor Nils Dahlberg.

11.30 *"Erik Folke — en svensk Franciskus och en svensk Hudson Taylor."*
Föredrag av Herman Schlyter.

12.30 *Kaffeservering.*

13.15 *"Med Gud och hans vänskap . . ."*
Avslutningshögtid. Hälsningar och vittnesbörd, bön och sång.

Kommunikationer till Duvbo

Buss 507 från Norra Bantorget (15-minutersstrafik)
till hållplats Lötsjön
eller byte i Solna Centrum:
buss 503 till Sundbybergs Sjukhus
buss 506 till Duvbo torg

Tunnelbana linje 10 mot Hallonbergen—Hjulsta (12-minuterstrafik)
byte i Solna Centrum till buss 503, 506 eller 507 (se ovan)
eller i Hallonbergen till buss 506 till Duvbo torg eller 507 till Lötsjön.

KALLELSE

Härmed kallas till Svenska Missionen i Kina och Japans årsmöte i Betlehemskyrkan, Luntmakarg. 84, Stockholm, onsdagen den 18 maj kl. 18.00.
Röstberättigade vid årsmötet är enligt stadgarna: styrelsens ledamöter, av styrelsen förordnade funktionärer, antagna missionärer och av styrelsen kallade ombud.
Välkomna till årsmöte och årshögtid!

Välkomna till högtid

den 18—20 maj enligt program. Vi är glada för att prosten och docenten Herman Schlyter från Malmö kommer med oss som huvudtalare. Han är också väl förtrogen med Erik Folkes livsverk och vår missions historia. Vi hälsar Herman Schlyter och hans maka Rut varmt välkomna till oss!

Det hände 90 år senare

En ung svensk deltar i ett enskilt möte i ett London-hem. Någon läser upp ett brev som börjar: "I dag på morgonen kom Herrens maning till mig att lämna halva min årsinkomst till en ung man, som känner Herrens kallelse att gå ut som missionär till Kina . . ." Hän får den unge svensken veta, att detta brev från en helt okänd människa gällde honom själv. Som en följd av denna gåva kunde den unge mannen — Erik Folke — några månader senare, närmare bestämt den 14 mars 1887, stiga i land i Shanghai.

Nu 90 år efter denna händelse har SMKJ:s vänner fått samlas för att påminnas om att Herren leder och välsignar inte bara i gången tid utan också i dag.

Stockholmsvännerna samlades till en missionshögtid på Missionshemmet i Duvbo efter högmässan i Duvbo kyrka söndagen den 13 mars. Vid högmässan predikade missionssekr. Eskil Olofsson och uppehöll sig vid textorden "En liten tid": "En liten tid varar vårt liv . . . är Jesus nära med sin kallelse . . . får vi vandra i ljuset och tjäna." Det sistnämnda gav honom anledning att erinra om Erik Folkes villighet att ta vara på den tid Herren gett honom och i lydnad gå dit han ledde.

"I tro under himmelens skyar ha fäderna skördat och sått" sjöng Barbro Bergling för oss vid missionshögtiden. Och missionär Estrid Sjöström, som är fyra år äldre än missionen och som följt missionens arbete ända sedan hon som 14-åring kom med i en flicksyförening, kunde berätta om hur såningsmän och -kvinnor följde Erik Folke i spåren ut till Kina.

Själv fick Estrid Sjöström vara med om firandet av missionens 25-årsjubileum 1912 på KFUM:s gamla hörsal i Stockholm. Särskilt gripande var det att se skaran av c:a 40 missionärer, samlade på estraden, som sjöng så taket ville lyftas: "Förtröttas ej, du lilla kämpaskara, som uti strid mot mörkrets makter står! Förtröttas ej, ty segern din skall vara, om än den tyckes dröja år från år!"

Hon fick följa med den stora grupp som samma år for tillbaka till Kina. Det var två saker som hon hade gruvat sig för, innan hon for ut: det svåra språket och vissa påfrestande matseder. Men språket gick faktiskt att lära sig rätt skapligt och "det dallrande fläsket", som hon ryst för, visade sig vara riktigt gott! Sedan fick hon verka på olika stationer och dela arbetets både prövningar och glädjeämnen.

Vi gläds också över att vår vördade och gode vän pastor Nils Dahlberg, som under många år samarbetade med Folke i Svenska Missionsrådet, lovat att fredag förmiddag vägleda oss under en vandring i Ordets örtagård. Och det ska bli en glädje att få lyssna till sång av Barbro Bergling och Ulf Lundmark.

Sist men inte minst: välkomna, kära missionsvänner, från både norr och söder till högtid! Må den bli krönt av Herrens nåd, kraft och glädje!

Prosten Herman Schlyter.

Om några av de ledande personerna, som tillhört missionens "tross" här hemma hade både Nils Heurlin och Gerhard Bölling personliga minnen att berätta. Nils Heurlin hade som barn gått i prins Bernadottes söndagsskola, där bröderna Oscar och Josef von Malmborg, doktorinnan Bell Fries och fröken Emma Beskow var söndagsskollärare — alla dessa medverkade vid SMKJ:s 60-årshögtid. Gerhard Bölling hade som ung många gånger mött överste Dillner, som var missionens ordförande på 20-talet — en rakryggad, ödmjuk och varmhjärtad kristen. Gerhards far, löjtnanten Jakob Bölling, som blev missionär, hade som informator en sommar för bröderna Oscar och Josef v. Malmborg fått sitt andliga genombrott i deras varmt kristna hem.

Till nuet fördes vi genom missionär Erik Malm.

I 60 år fick missionen verka i Kina — en kort tid, men en nådatid för den nationen. Kristna som besökt Kina talar i dag om en ny förhoppning hos de kristna som finns där. Kanske den nya inriktningen skall ge landet lugn och större stabilitet. Även om vi som mission och svenskar väl inte kan räkna med att på nytt få göra en direkt insats i Kina, kan vi hjälpa till på annat sätt. Vi får stödja den radiomission som bedrivs liksom de unga kineser, som förbereder sig för att inom kort på olika vägar föra ut budskapet till sina landsmän.

För missionen i Japan har det gångna året varit en prövosam tid med stora motgångar. Men även nu har vi fått uppleva sanningen av det ord som varit ett motto för missionen: "Herren förser." Vi har fått se hur Gud gett vår kyrka ett par nya medarbetare, Chiba San med fru, som bildat ett fint arbetsteam tillsammans med missionärerna Birgit och Örjan Aronsson. De har kunnat ta upp arbete på två nya platser, Nirayama och Atsugi. Glädjande nog har Birgit Bergling kunnat återvända till Japan och nu något senare också Kerstin och Bo Dellming med familj. De har varit efterlängtade inte minst i Mishima.

Så får vi alltså tacka Gud att han hittills visat, att han både i Kina och i Japan och här hemma vill "förnya sina gärningar" (Habackuk 3: 2). Och må vi be om att Herren skall fortsätta att göra det.

Siste talare var komminister Hans Evan Lundin, som uttryckte sin tacksamhet för den inspiration som hängivna män inom SMKJ varit för honom, människor som liksom aposteln Paulus "inte var ohörsamma mot den himmelska synen". Också nu skall unga människor gripas av den synen.

L. Linder

Att vara sändebud

Sök ej bortom hav och himlar
honom som sin boning tog
här en gång bland oss för alltid
när på korsets trä han dog,
alla skiljemurar nedrev
och en värld i famnen tog.

Sök den plats där du kan tjäna.
Aldrig går du vilse där.
Kristus är bland sina minsta
och du finner honom där.
Rika liv och höga ära
att få vara där han är.

Se på tecknen, hör hans maning:
gå i dag dit du blir sänd.
Vänd dig mot den värld han älskar,
och mot honom är du vänd,
om i dag i någons öga
du hans kärleks eld ser tänd.

A. Frostenson

Gåvorapport

Inkomna gåvor		1976 Allmänna	1976 Särskilda	1977 Allmänna	1977 Särskilda
Januari—februari		63.545: 80	1.800: —	195.385: 51	2.022: —
Mars		53.288: 05	1.200: —	64.399: —	1.640: —
	Kr.	116.833: 85	3.000: —	259.784: 51	3.662: —
Därav i testamentsmedel		453: 45		16.101: 26	

Redovisning — Mars 1977

287	"Sv. Ps. 307"	50: —
288	M. T., Bollnäs	50: —
289	I. T., Fredrika	15: —
290	I. o. B. J., Frövi	100: —
291	H. J., Gislaved	25: —
292	A. H. E., Gbg	100: —
293	M. F., Huskvarna	100: —
294	Undersåkers Mfg, Järpen	100: —
295	H. T., Lund	50: —
296	H. P., Malmö t. Anna o. Alma Larssons minne	200: —
297	E. o. F. E., Mariefred	200: —
298	M. H., Mörrum	25: —
299	I. H., Norrköping	10: —
300	L. Å. O., Nyköping	100: —
301	A. H., Skellefteå	50: —
302	L. L., Sthlm	25: —
303	K. E., do	50: —
304	M. J., do, t. Dellmings utresa	300: —
305	H. H., Tumba	30: —
306	H. G., Umeå	50: —
307	M. H., Örebro	50: —
308	E. N., Malmö, t. Theodor Borkings minne	10: —
309	L. L., Sbg, t. do	20: —
310	Onämnd	20: —
311	A. R., Eksjö	20: —
312	R., G. o. M. A., Eksjö, t. Karin Johanssons minne	50: —
313	E. o. E. S., do, t. do	100: —
314	I. O., Frösön	20: —
315	B. J., Hbg	25: —
316	K. o. S. M., Kalmar	20: —
317	A. B., Karlskoga	50: —
318	R. L., Karlskrona	10: —
319	A. E., do	10: —
320	M-B. G., Karlstad	50: —
321	T. B., Malmö	15: —
322	M. P., do	25: —
323	J. J., Mariestad	100: —
324	S. R., Motala	10: —
325	A. J., Norrköping	50: —
326	I. H., Oskarshamn	30: —
327	A. J. Piteå	10: —
328	SMKJ-kretsen, Karlskrona	680: —
329	A. J., Rönnäng	50: —
330	G. Ö., Skelleftehamn	50: —
331	SMKJ-kretsen, Skellefteå	340: —
332	R. K., do	20: —
333	E. L., do	25: —
334	E. L., do	20: —
335	Onämnd, do	300: —
336	R. L., Solna	50: —
337	K. B., Sthlm	35: —
338	P. V., do	20: —
339	E. S., Strängnäs	25: —
340	I. o. R. B., Sbg	100: —
341	G. S., Sundsvall	85: —
342	K. A., Söderköping	50: —
343	B. F., Umeå	100: —
344	M. S., Valbo	10: —
345	G. S., Vallentuna	100: —
346	A. R., Vetlanda	50: —
347	H. G., do	200: —
348	E. E., Vingåker	20: —
349	E. S., Västervik	15: —
350	E. J. Ängelholm	25: —
351	S. E., Malmö, t. T. B:s minne	20: —
352	A. o. S. Å. H., do, t. do	60: —
353	I. o. H. J., do, t. do	15: —
354	S. o. K-E. P., Nybro, t. do	100: —
355	E. E. o. E. P., Lund, t. do	20: —
356	S. F., Lund, t. do	25: —
357	A. o. E. O., Malmö, t. do	50: —
358	T. O., do, t. do	50: —
359	G. o. B. R., do, t. do	25: —
360	G. W., do, t. do	30: —
361	"Mor"	75: —
363	M. B., Eksjö	100: —
364	A. N., Enskede	80: —
365	Fam. B. M., Grödinge	100: —
366	I. o. E. S., Huddinge	50: —
367	E. Å., Klippan	50: —
368	E. N., Mattmar	100: —
369	G. K., Obbola	50: —
370	G. B., Rönnäng	25: —
371	S. L., Skellefteå	25: —

Medan dagen varar

372	M. R-H., Sthlm	200: —
373	P. N., Sbg	50: —
374	U. H., Uppsala	25: —
375	K. G., do	150: —
376	Ekekulls Mfs., Vetlanda	200: —
377	F. L., do	100: —
378	A. S., Vittsjö	50: —
379	Gåvor v. Aug. Erssons jordfästn., Dorotea	30: —
380	G. G., do	25: —
381	A. E., Lund	70: —
382	Symöteskoll. i Sthlm	396: —
383	"Herren behöver dem"	300: —
384	H. J., Handen, t. Ida Hedbergs minne	20: —
385	E. D., Malmö, t. T. B:s minne	50: —
386	E. F., do, t. do	25: —
387	T. o. E. S., do, t. do	50: —
388	I. M. T., do, t. do	25: —
389	D. W. B., Borlänge	50: —
390	S. F., Herrljunga	50: —
391	M. R., Huskvarna	70: —
392	A. M., Lund	100: —
393	S. N., Lövånger	10: —
394	A. B., Piteå	15: —
395	Å. F., Skellefteå	100: —
396	G. A., Sbg	50: —
397	R. Ö., Trollhättan	10: —
398	K. D., Björköby	100: —
399	R. H., Västerås	25: —
400	KFUK:s Miss.syfg., Malmö, t. A-M. Borkings högt.dag	30: —
402	Test.medel efter Ebba o. Anna Nyman, Helsingborg	4.800: —
403	"Elins årsdag 1/3"	100: —
404	M. U., Eskilstuna	25: —
405	Do, t. radiomiss.	300: —
406	B. J., Ljungby, t. Dellmings u-h	150: —
407	H. O., Luleå	25: —
408	U-K. N., Malmö	35: —
409	M. P., Umeå	50: —
410	E. o. H-L. H., Piteå	50: —
411	P. o. S. H., Lillpite	100: —
412	S. A., Sthlm	20: —
413	M. G., Tranås	80: —
414	M. E., Umeå	20: —
416	A. J., Växjö	50: —
417	SMKJ-kretsen, Bureå	685: —
418	Do, Borås	150: —
419	A. K., Borlänge	25: —
420	B. R., Frösön	35: —
421	E. B., Fredrika	10: —
422	G. T., do	20: —
423	B. D., Landskrona	50: —
424	BCEM, Linköping	50: —
425	E. B., Malmö	50: —
426	Norsjö Förs. Frivillige	200: —
427	M. K., Rödeby, t. T. B:s minne	20: —
428	H. E. L., Uppsala	50: —
429	K. E., Björköby	70: —
430	A. W., Västerås	35: —
431	S. I., Växjö	100: —
432	T. P., Åseda	25: —
433	H. F., Johanneshov	50: —
434	E. Å., Kalmar	25: —
435	A. W., Malmö	100: —
436	H. H., Rimforsa	150: —
437	Brobacka Mfs., Sjövik	500: —
438	M. M., Skellefteå	50: —
439	G. B., do	50: —
440	T. F., Skärholmen	15: —
441	E. P., Sthlm	100: —
442	M. L., Tierp	100: —
443	Ursvikens Miss.syfg.	300: —
444	R. A., Västervik	10: —
446	M. S., Vetlanda	30: —
447	G. M., Anderstorp	50: —
448	G. A., Bjärnum	200: —
449	T. C., Dalsjöfors	50: —
450	E. O., Falun	50: —
451	Frösö Förs., Frösön	65: —
452	A-M. B., Hbg	100: —
453	H. L., do	75: —
454	A. N., Hyltebruk	50: —
455	"God Gemenskap", Karlstad	65: —
456	Mörteryds Mfs., Eksjö	200: —
457	D. M., Malmö	100: —
458	Gustavstorps Kyrkl. Arb.fören., Mörrum	100: —
459	M. A. Nybro	25: —
460	G. P., Obbola	15: —
461	A. o. G. N., Piteå	200: —
462	A. o. H. W., Rimforsa	100: —
463	Kvällssykretsen, Ryd	100: —
464	V. L., Skellefteå	10: —
465	KMA., Sthlm	500: —
466	M. L., do, t. Lisa Olssons minne	25: —
467	E. L., Uppsala	100: —
468	Do, t. I, H:s minne	50: —
469	H. E., Vetlanda	100: —
470	M. K., do	50: —
471	J. S., do	100: —
472	M. K., Älvkarleby	10: —
473	SMKJ-kretsen, Malmö, t. T. B:s minne	725: —
474	H. L., do, t. do	25: —
475	Koll. i Skellefteå lfs: Medle	777: —
476	Do i Boviken	470: —
477	Do i Varuträsk	125: —
478	Do i Stämningsgården	300: —
479	Do i Sjungande Dalen, arb.-kretsen	375: —
480	Do pensionärssamling	95: —
481	Do Pensionärshemmet	130: —
482	S. R., Grängesberg	10: —
483	A-L. B., Holmsund	50: —
484	B. L., Kalmar	30: —
485	L. S., Obbola	100: —
486	M. o. C. Ö., Olofstorp	500: —
487	R. W., Osby	15: —
488	E. o. U. B., Skellefteå	200: —
489	D. A., Sthlm	25: —
490	Duvbo Kyrkl. Kvällssyfg, Sbg	500: —
491	G. J., Umeå	100: —
492	Högagärdesortens Kyrkl. Sykr., Urshult	200: —

493	Gåvor 13/3 i Duvbo	3.170: —
494	S. E., Johanneshov, gåva v. Ingela Elisabets dop	30: —
495	D. o. E. O., Sbg, t. L. O:s minne	25: —
496	Do, do, t. Astrid Nordströms minne	25: —
497	L. L., do, t. do	20: —
498	I. o. E. M., do, t. do	25: —
499	E. E., o. E. P., Lund, t. do	50: —
500	K. O., Klippan, t. do	50: —
501	H. T., Lund, t. do	20: —
502	A. W., Bollnäs	50: —
503	M. o. M. L., Enebyberg	200: —
504	S. O., Kristdala	50: —
505	E. Å., Lövånger	20: —
506	B. H., Skellefteå	50: —
507	E. R., Sthlm	15: —
508	I. G., Vetlanda, t. Dellmings utresa	200: —
509	O. J., Örebro	70: —
510	Tilläggsgåva 13/3 Duvbo	100: —
511	M. S., Edane	25: —
512	Mörteryds lilla syfg., Eksjö	1.000: —
513	L. L-C., Gbg	15: —
514	J. C., Korsberga, "t. Elin o. Ruths minne"	25: —
515	B. L., Lidingö	50: —
516	S. o. K. E. P., Nybro	100: —
517	H. S., Sthlm	20: —
518	Koll. i Kila, Säffle	75: —
519	R. S., Sävsjö	100: —
520	U. J., Umeå	25: —
521	S. L., Östersund	50: —
522	B. o. L. J., Klippan, t. A. N:s minne	50: —
523	G. o. B. C., Sthlm, t. T. B:s minne	75: —
524	"Syskonbarnen" t. do	120: —
525	D. P., Umeå	100: —
526	Fam. C. O. B., Anderstorp	150: —
527	B. L., Bollnäs	1.000: —
528	I. C., Eksjö	25: —
529	H. J., Gbg	25: —
530	A. C., Holsbybrunn	50: —
531	S. K., Järpen, t. Erik Folkes minne	40: —
532	S. P., Kalmar	25: —
533	Ingeborgs Vänner, Katrineholm	150: —
534	V. N., Kristianstad	200: —
535	H. O., Luleå	25: —
536	V. S., Lycksele	25: —
537	M. o. L. H., Nässjö, "till älskade Judits minne 9.3"	2.000: —
538	L. L., Skelleftehamn	50: —
539	R. o. J. M., do, t. Lotten Enkvists minne	50: —
540	S. F., Sthlm	25: —
541	E. J., do	20: —
542	Stora Syfg., Bollnäs	300: —
543	G. L., Bromma	50: —
544	H. J., Handen	50: —
545	SMKJ-gruppen, Hbg	750: —
546	BCEM, Linköping	100: —
547	SMKJ-kretsen, Skellefteå	240: —
548	H. T., do	50: —
549	F. E., Solna	50: —
550	Symöteskoll. i Sthlm	785: —
552	T. o. O. Y. H., Västerås	10: —
553	M. C., V. Frölunda	400: —
554	"Farfars och Farmors mission"	50: —
555	A. W., Hästveda	50: —
556	SMKJ-kretsen, Skelleftehamn	400: —
557	E. B., Sthlm	25: —
558	D. o. E. O., Sbg, t. L. E:s minne	25: —
559	E. G., Vännäs	15: —
560	I. H., Växjö	100: —
561	E. N., Bjärnum	100: —
562	L. o. K. L., Boliden	50: —
563	Hornsbergs Kyrkl. Syfg., Frösön	220: —
564	SMKJ-kretsen, Jkpg/Huskv.	950: —
565	K. B. L., Köpingsvik	40: —
566	I. L., Malmö	25: —
567	E. O., do	25: —
568	N. P., Nässjö	100: —
569	I. H., Oskarshamn	50: —
570	L. W., Skellefteå	50: —
571	Y. M., Söderhamn	10: —
572	Kinasyfören., Vetlanda	12.000: —
573	I. o. B. N., Vällingby	100: —
574	K. L., Örebro	15: —
575	K. K., Eksjö	100: —
576	T. L., Härnösand	50: —
577	G. N., Karlshamn	10: —
578	L. D., Lund	50: —
579	M. V., Mörrum	25: —
580	L. S., Piteå	30: —
581	T. F., Skärholmen	15: —
582	N. Ö., Töre	100: —
583	Naglarps Mfs., Vetlanda	841: —
584	SMKJ-kretsen, Vänersb./ Trollh.	355: —
585	M. H., Örebro	100: —
586	SMKJ-kretsen, Gbg	500: —
587	Do, Sävsjö	400: —
588	KFUK:s Japangr., Gbg, t. A. N:s minne	100: —
589	I. L., Luleå	100: —
590	A. W., Norrköping	50: —
591	A. J., Sthlm	20: —
592	E. S., Vetlanda, "t. minnet av min make"	50: —
593	A. H., Umeå	30: —
594	E-L. W., Umeå, t. A. N:s minne	50: —
595	L. L., Sbg, t. L. O:s minne	20: —
596	G. A., Vittsjö	50: —
597	"Blomma på Elisabeths grav"	50: —
598	R. o. G. G., Dorotea, t. Lisa Gustafssons o. Ida Hedbergs minne	20: —
599	K. E., Karlshamn	25: —
600	A. H., Borås	25: —
601	E. G., Sthlm	50: —
602	LMF., Gbg, t. K. Dellmings u-h	3.000: —

603	E. K., Linköping	50: —
604	Sörböle Kyrkl. Arb.kr., Skellefteå	500: —
605	M. R-H., Sthlm, "I älskat minne 18.3"	100: —
606	Kinasyför., Vetlanda, koll.	820: —
607	KFUK/KFUM, Tranås, do	145: —
608	Koll. i Församl.huset, Kalmar	300: —
609	SMKJ-kretsen, Alingsås	325: —
610	G. H., Johanneshov	50: —
611	E. H., Jönköping	50: —
612	I. P., Karlshamn	20: —
613	I. E., Kisa	50: —
614	Koll. v. syfören.saml., Korsberga	1.020: —
615	C. L. o. C. S., Köping	30: —
616	SMKJ-kretsen, Luleå	655: —
617	U-K. N., Malmö	50: —
618	H. H., Piteå	100: —
619	H. o. T. M., do	200: —
620	R. S., do	15: —
621	H. D., Skellefteå	25: —
622	P. V., Sthlm	20: —
623	Kyrkl. Miss.syfg., Ödeshög	300: —
624	A. o. E. G., Örebro	50: —
625	E. o. F. E., Mariefred	100: —
626	A. M., Piteå	25: —
627a	SMKJ-kretsen, Karlskrona	825: —
627b	Koll. i Fridlevstads Miss.hus	100: —
628	H. E. L., Uppsala	50: —
629	A. L., Hallsberg	100: —
630	L. T., Helsingborg	25: —
631	Fam. B. L., Kalmar	100: —
632	S. o. K. S., Karlstad	40: —
633	D. H., Köping	25: —
634	A. E., Lund	70: —
635	R. E., Lövånger	100: —
636	L. E., Mattmar	100: —
637	B. T., Borås	25: —
638	R. o. E. J., Hbg	90: —
639	B. S., Lidingö	35: —
640	G. H., Skärholmen	100: —
641	R. S., Åstorp	100: —
642	I. W., Växjö	30: —
	Kronor	64.399: —

Särskilda ändamål

362	L. B., Lund, t. Ingrid Aspberg	200: —
401	J. o. G. B., Luleå, t. Birgit Bergling	40: —
415	Koll. Bibelskolan Betel, Nyhamnsläge, t. bibelskola i Japan	1.200: —
445	E. H., Tranemo, t. B. Bergling	100: —
551	A-L. W., Sbg, t. fam. Dellming	100: —
	Kronor	1.640: —

MED VARMT TACK TILL VARJE GIVARE!

"Lovad vare vår Herres, Jesu Kristi, Gud och Fader, som efter sin stora barmhärtighet har genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett oförgängligt, obesmittat och ovanskligt arv, som i himmelen är förvarat åt eder."

1 Petr. 1: 3—4

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:
Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Månd.—fred. kl. 10.00—16.00

Telefon:
sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13

Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgång 82

Ansvarig utgivare:
Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15: —
Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648